

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 65

31 października 2022

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2022/C 418/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2022/C 418/02

Sprawa C-420/20: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rayonen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko HN [Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 47 i 48 – Europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności – Artykuł 6 – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Wzmocnienie niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym – Artykuł 8 – Prawo do obecności na rozprawie – Decyzja nakazująca powrót opatrzona zakazem wjazdu przez okres pięciu lat – Przesłanki przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność osoby zainteresowanej – Obowiązek obecności na rozprawie przewidziany w prawie krajowym]

2

2022/C 418/03

Sprawa C-669/20: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – Veridos GmbH/Ministar na vatreshnite raboti na Republika Bulgaria, Mühlbauer ID Services GmbH – S&T [Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2009/81/WE – Koordynacja procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi – Artykuły 38 i 49 – Obowiązek zbadania, czy oferta nie jest rażąco niska – Przewidziane w ustawodawstwie krajowym kryterium oceny rażąco niskiej oferty – Brak możliwości zastosowania – Wymóg przedstawienia co najmniej trzech ofert – Kryterium oparte na wymogu, by oferta była o ponad 20 % korzystniejsza od średniej wartości ofert złożonych przez innych oferentów – Kontrola sądowa]

3

2022/C 418/04	Sprawa C-675/20 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2022 r. – Colin Brown/Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej [Odwołanie – Służba publiczna – Załącznik VII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej – Artykuł 4 ust. 1 lit. a) i b) – Urzędnik Unii będący obywatelem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, który miał stałe miejsce zamieszkania na terytorium państwa miejsca zatrudnienia w okresie dziesięciu lat przed wstąpieniem do służby – Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii – Uzyskanie przez tego urzędnika Unii obywatelstwa państwa miejsca zatrudnienia – Odebranie prawa do wypłaty dodatku zagranicznego – Skarga o stwierdzenie nieważności]	4
2022/C 418/05	Sprawa C-705/20: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Income Tax Tribunal of Gibraltar (Zjednoczone Królestwo) – Fossil (Gibraltar) Limited/Commissioner of Income Tax [Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – System pomocy państwa wdrożony przez rząd Gibraltaru w odniesieniu do podatku dochodowego od osób prawnych – Decyzja (UE) 2019/700 – Nieopodatkowywanie dochodów z tytułu odsetek biernych i z opłat licencyjnych – Decyzja Komisji Europejskiej uznająca system pomocy za wprowadzony bezprawnie i niezgodny z rynkiem wewnętrznym – Obowiązek odzyskania – Zakres – Przepis krajowy, który nie był przedmiotem prowadzonego przez Komisję dochodzenia dotyczącego spornej pomocy państwa – Zaliczenie podatku uiszczanego za granicą w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania]	4
2022/C 418/06	Sprawa C-4/21: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Fédération des entreprises de la beauté/Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM) [Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkty kosmetyczne – Rozporządzenie (WE) nr 1223/2009 – Artykuł 27 – Klauzula ochronna – Artykuł 27 ust. 1 – Zakres stosowania – Tymczasowe krajowe środki ochronne – Środek o charakterze ogólnym – Zastosowanie do kategorii produktów kosmetycznych zawierających tę samą substancję – Środek o charakterze indywidualnym – Zastosowanie do zidentyfikowanego produktu kosmetycznego – Krajowy środek tymczasowy zobowiązujący do umieszczenia pewnych informacji na etykietach kategorii produktów niespłukiwanych zawierających fenoksyetanol]	5
2022/C 418/07	Sprawa C-18/21: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Uniqa Versicherungen AG/VU [Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty – Rozporządzenie nr 1896/2006 – Artykuł 16 ust. 2 – Trzydziestodniowy termin na wniesienie sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty – Artykuł 20 – Ponowne badanie – Artykuł 26 – Stosowanie prawa krajowego w odniesieniu do zagadnień proceduralnych, które nie są wyraźnie uregulowane w rzeczonym rozporządzeniu – Pandemia COVID-19 – Przepisy krajowe przewidujące przerwanie na kilka tygodni biegu terminów proceduralnych w sprawach cywilnych]	6
2022/C 418/08	Sprawa C-22/21: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – SRS, AA/Minister for Justice and Equality [Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2004/38/WE – Prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich – Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) – Pojęcie „innego członka rodziny będącego członkiem gospodarstwa domowego obywatela Unii posiadającego pierwotne prawo pobytu” – Kryteria oceny]	6
2022/C 418/09	Sprawa C-45/21: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ustavno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – Banka Slovenije [Odesłanie prejudycjalne – Europejski System Banków Centralnych – Krajowy bank centralny – Dyrektywa 2001/24/WE – Reorganizacja i likwidacja instytucji kredytowych – Odszkodowanie za szkody wynikające z przyjęcia środków reorganizacyjnych – Artykuł 123 TFUE oraz art. 21.1 Protokołu nr 4 sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego – Zakaz monetyzacji długu państw członkowskich strefy euro – Artykuł 130 TFUE oraz art. 7 owego protokołu – Niezależność – Ujawnienie informacji poufnych]	7
2022/C 418/10	Sprawa C-58/21: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien – Austria) – FK [Odesłanie prejudycjalne – Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 13 – Ustalenie ustawodawstwa mającego zastosowanie – Umowa w sprawie swobodnego przepływu osób między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony – Załącznik II – Artykuł 1 ust. 2 – Osoba wykonująca zawód adwokata, której centrum interesów osobistych i gospodarczych mieści się w Szwajcarii i która wykonuje ten zawód również w dwóch innych państwach członkowskich – Wniosek o przyznanie wcześniejszej emerytury – Uregulowanie krajowe nakładające na zainteresowanego obowiązek zrzeczenia się prawa do wykonywania tego zawodu na terytorium danego państwa członkowskiego i za granicą]	8

2022/C 418/11	Sprawa C-227/21: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – UAB „HA.EN.”/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos [Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Prawo do odliczenia naliczonego VAT – Sprzedaż nieruchomości między podatnikami – Sprzedający objęty postępowaniem upadłościowym – Praktyka krajowa polegająca na odmówieniu nabywcy prawa do odliczenia ze względu na to, że wiedział on lub powinien był wiedzieć o trudnościach sprzedającego w zapłaceniu należnego VAT – Oszustwo i nadużycie prawa – Przesłanki]	9
2022/C 418/12	Sprawa C-326/21 P: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 15 września 2022 r. – PNB Banka AS/Europejski Bank Centralny [Odwołanie – Polityka gospodarcza i pieniężna – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi – Postępowanie upadłościowe – Odmowa uwzględnienia przez Europejski Bank Centralny (EBC) wniosku zarządu instytucji kredytowej o wydanie zarządcy sądowemu tej instytucji polecenia udzielenia umocowanemu przez ten zarząd adwokatowi dostępu do pomieszczeń, informacji, personelu oraz zasobów owej instytucji – Właściwość organu wydającego akt – Artykuł 263 TFUE – Akt mogący być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności – Niedopuszczalność]	10
2022/C 418/13	Sprawa C-347/21: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko DD [Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Wzmocnienie niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym – Artykuł 8 ust. 1 – Prawo oskarżonego do obecności na rozprawie – Przesłuchanie świadka oskarżenia pod nieobecność oskarżonego – Możliwość usunięcia naruszenia prawa na późniejszym etapie postępowania – Dodatkowe przesłuchanie tego samego świadka – Dyrektywa 2013/48/UE – Prawo dostępu do adwokata w postępowaniu karnym – Artykuł 3 ust. 1 – Przesłuchanie świadka oskarżenia pod nieobecność adwokata oskarżonego]	10
2022/C 418/14	Sprawa C-416/21: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Oberstes Landesgericht – Niemcy) – Landkreis A.-F./J. Sch. Omnibusunternehmen, K. Reisen GmbH [Odesłanie prejudycjalne – Procedury udzielania zamówień publicznych – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 57 ust. 4 akapit pierwszy lit. d) – Fakultatywne podstawy wykluczenia – Porozumienia z innymi wykonawcami mające na celu zakłócenie konkurencji – Dyrektywa 2014/25/UE – Artykuł 36 ust. 1 – Zasady proporcjonalności i równego traktowania oferentów – Artykuł 80 ust. 1 – Stosowanie podstaw wykluczenia oraz kryteriów kwalifikacji przewidzianych w dyrektywie 2014/24/UE – Oferenci tworzący jednostkę gospodarczą, których złożone oddzielnie oferty nie są samodzielne ani niezależne – Konieczność istnienia wystarczająco wiarygodnych przesłanek w celu wykazania naruszenia art. 101 TFUE]	11
2022/C 418/15	Sprawa C-470/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrchní soud v Praze (Republika Czeska) w dniu 14 lipca 2022 r. – Česká národní skupina Mezinárodní federace hudebního průmyslu, z. s. / I&Q GROUP, spol. s r.o., Hellspy SE	12
2022/C 418/16	Sprawa C-576/22: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2022 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii	13
Sąd		
2022/C 418/17	Sprawa T-631/19: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. –BNetzA/ACER [Energia – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Rozporządzenie (UE) 2019/942 – Decyzja komisji odwoławczej ACER – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność – Właściwość ACER – Artykuł 8 rozporządzenia (WE) nr 713/2009 – Artykuł 6 ust. 10 rozporządzenia 2019/942 – Artykuł 9 ust. 12 rozporządzenia (UE) 2015/1222 – Prawo znajdujące zastosowanie – Rozporządzenie (UE) 2019/943]	15
2022/C 418/18	Sprawa T-793/19: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Tirreno Power/Komisja [Pomoc państwa – Włoski rynek energii elektrycznej – Mechanizm zdolności produkcyjnej – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Dostępność zdolności produkcyjnej potrzebnej do wytwarzania energii elektrycznej – Modyfikacja mechanizmu wynagrodzenia – Poważne trudności – Uprawnienia procesowe zainteresowanych stron – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020]	15

2022/C 418/19	Sprawa T-794/19: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Set/Komisja [Pomoc państwa – Włoski rynek energii elektrycznej – Mechanizm zdolności produkcyjnej – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Dostępność zdolności produkcyjnej potrzebnej do wytwarzania energii elektrycznej – Modyfikacja mechanizmu wynagradzania – Poważne trudności – Uprawnienia procesowe zainteresowanych stron – Wytoczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020]	16
2022/C 418/20	Sprawa T-91/20: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – WT/Komisja [Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowanie dyscyplinarne – Kara dyscyplinarna w postaci nagany – Obowiązek dbałości – Zasada dobrej administracji – Prawo do bycia wysłuchanym – Obowiązek uzasadnienia – Rozsądny termin – Mobbing – Zasada pewności prawa – Szkoda majątkowa i krzywda]	17
2022/C 418/21	Sprawa T-217/20: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Grecja/Komisja [EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Grecję – Rozwój obszarów wiejskich – Kontrole kluczowe – Ryczałtowe korekty finansowe – Obowiązek uzasadnienia – Ochrona uzasadnionych oczekiwań – Pewność prawa – Proporcjonalność – Zasada dobrej administracji] . . .	18
2022/C 418/22	Sprawa T-470/20: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – DD/FRA [Służba publiczna – Personel tymczasowy – Środki dyscyplinarne – Wydalenie ze służby – Wszczęcie dochodzenia administracyjnego – Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego – Wymóg bezstronności – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Artykuły 11, 12 i 21 regulaminu pracowniczego – Obowiązek lojalności – Pewność prawa – Wolność wypowiedzi – Artykuł 11 karty praw podstawowych – Zasada dobrej administracji – Obowiązek dbałości – Domniemanie niewinności – Prawo do bycia wysłuchanym – Rozsądny termin – Proporcjonalny charakter kary]	18
2022/C 418/23	Sprawa T-529/20: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – LR/EBI [Służba publiczna – Personel EBI – Wynagrodzenie – Dodatek na ponowne zagospodarowanie – Ustanowienie miejsca zamieszkania pracownika we własnym domu po zakończeniu służby – Artykuł 13 akapit pierwszy tiret drugie przepisów administracyjnych mających zastosowanie do członków personelu EBI – Pojęcie domu – Wykładnia literalna zgodnie z przeważającą wersją językową – Nieograniczone prawo orzekania – Spór o charakterze majątkowym – Dopuszczalność]	19
2022/C 418/24	Sprawa T-651/20: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – KL/EBI [Służba publiczna – Personel EBI – Nieuzasadnione nieobecności – Niestawienie się na badaniach lekarskich – Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie]	20
2022/C 418/25	Sprawa T-713/20: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – OQ/Komisja [Służba publiczna – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AD/378/20 (AD 7) – Prawnicy lingwiści języka chorwackiego w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej – Decyzja komisji konkursowej o niedopuszczeniu skarżącego do kolejnego etapu konkursu – Warunki dopuszczenia – Warunek dotyczący poziomu wykształcenia odpowiadającego ukończonym studiom uniwersyteckim, potwierdzonego dyplomem prawa chorwackiego – Legitymowanie się francuskim dyplomem ukończenia studiów prawniczych – Swobodny przepływ pracowników – Skarga o stwierdzenie nieważności] . .	20
2022/C 418/26	Sprawa T-751/20: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – KL/EBI [Służba publiczna – Personel EBI – Zwolnienie chorobowe – Odrzucenie zaświadczeń lekarskich – Nieobecności nieusprawiedliwione – Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie]	21
2022/C 418/27	Sprawa T-40/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Słowacja/Komisja [EFRG – Wydatki wyłączone z finansowania – Brak procedur odzyskiwania nienależnie wypłaconej pomocy – Gwarancje proceduralne – Artykuł 52 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 – Artykuł 34 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 908/2014]	22
2022/C 418/28	Sprawa T-95/21: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2022 r. – Portugalia/Komisja (wolna strefa Madery) [Pomoc państwa – Wolna strefa Madery – System pomocy wprowadzony w życie przez Portugalię – Decyzja stwierdzająca niezgodność systemu z decyzjami C(2007) 3037 final i C(2013) 4043 final, uznająca ten system za niezgodny z rynkiem wewnętrznym i nakazująca odzyskanie pomocy wypłaconej na jego podstawie – Pojęcie pomocy państwa – Istniejąca pomoc w rozumieniu art. 1 lit. b) ppkt (i) i (ii) rozporządzenia (UE) 2015/1589 – Odzyskanie pomocy – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawa – Zasada dobrej administracji – Całkowita niemożność wykonania – Przedawnienie – Artykuł 17 rozporządzenia 2015/1589]	22

2022/C 418/29	Sprawa T-123/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Stowarzyszenie chłodnictwa klimatyzacji i pomp ciepła/Komisja [Środowisko naturalne – Rozporządzenie (UE) nr 517/2014 – Fluorowane gazy cieplarniane – Wprowadzenie do obrotu – Dopuszczenie do swobodnego obrotu – Elektroniczny rejestr kontyngentów na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu – Decyzja o wpisie – Upoważnienie do wykorzystania kontyngentów]	23
2022/C 418/30	Sprawa T-155/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Vökl/EUIPO – Marker Dalbello Vökl (International) (Vökl) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy Vökl – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy VÖLKL – Względna podstawa unieważnienia – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa towarów – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]] .	24
2022/C 418/31	Sprawa T-156/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Vökl/EUIPO – Marker Dalbello Vökl (International) (Marker Vökl) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy Marker Vökl – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy VÖLKL – Względna podstawa unieważnienia – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa towarów – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	24
2022/C 418/32	Sprawa T-217/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – SB/eu-LISA [Służba publiczna – Personel kontraktowy – Personel eu-LISA – Decyzja o rozwiązaniu stosunku pracy po okresie próbnym – Obowiązek uzasadnienia – Zwyczajne warunki okresu próbnego – Prawo do bycia wysłuchanym – Nieprawidłowości proceduralne – Obowiązek dbałości – Oczywisty błąd w ocenie – Zasada dobrej administracji]	25
2022/C 418/33	Sprawa T-266/21: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2022 r. – Casanova/EBI [Służba publiczna – Personel EBI – Rozwiązanie umowy o pracę po okresie próbnym – Brak właściwości organu wydającego akt – Odpowiedzialność – Szkoda majątkowa – Przedwczesne żądania odszkodowawcze – Krzywda]	26
2022/C 418/34	Sprawa T-341/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Rauff-Nisthar/Komisja [Służba Publiczna – Urzędnicy – Konkurs otwarty EPSO/AD/371/19 – Nieumieszczenie na liście rezerwy kadrowej – Nieprawidłowości w przebiegu egzaminów mogące zniekształcić ich wynik – Równość traktowania – Oczywisty błąd w ocenie – Nowy zarzut]	26
2022/C 418/35	Sprawa T-353/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – KTM Fahrrad/EUIPO – KTM (R2R) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy R2R – Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Dowód rzeczywistego używania – Usprawiedliwione powody nieużywania]	27
2022/C 418/36	Sprawa T-448/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Saure/Komisja [Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Korespondencja Komisji dotycząca ilości i terminów dostaw szczepionek przeciw COVID-19 firmy BioNTech – Skarga o stwierdzenie nieważności – Wyrażna decyzja wydana po dorozumianej odmowie dostępu – Brak zawisłości sporu z powodu niedopuszczalności innej skargi – Częściowa odmowa dostępu – Wyjątki dotyczące ochrony życia prywatnego i integralności jednostki, ochrony opinii prawnych, ochrony procesu podejmowania decyzji i ochrony interesów handlowych osoby trzeciej]	28
2022/C 418/37	Sprawa T-475/21: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2022 r. – Francja/Komisja [EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Francję – Dobrowolne wsparcie związane z produkcją – Warunki kwalifikowalności – Sektory i rodzaje produkcji kwalifikujące się do objęcia wsparciem – Artykuł 52 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013]	28
2022/C 418/38	Sprawa T-486/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – OE/Komisja [Służba Publiczna – Urzędnicy – Praca zdalna – Wniosek o zwrot wydatków na telefon i łącze internetowe – Oddalenie wniosku – Zarzut niezgodności z prawem – Częściowa dopuszczalność – Artykuł 71 i załącznik VII do regulaminu pracowniczego – Obowiązek dbałości – Zasada równości i niedyskryminacji – Prawo do poszanowania życia prywatnego]	29

2022/C 418/39	Sprawa T-507/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Migadakis/ENISA [Służba publiczna – Personel tymczasowy – Zatrudnienie – Zaproszenie do zgłaszania kandydatur – Egzamin przeprowadzany w formie telekonferencji – Minimalny próg punktów – Równość traktowania – Obiektywizm oceny]	30
2022/C 418/40	Sprawa T-521/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – 6Minutes Media/EUIPO – ad pepper media International (ad pepper the e-advertising network) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy ad pepper the e-advertising network – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	30
2022/C 418/41	Sprawa T-627/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Segimerus/EUIPO – Karsten Manufacturing (MONSOON) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy MONSOON – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Artykuł 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 94 rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 34 rozporządzenia 2017/1001]	31
2022/C 418/42	Sprawa T-651/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Saure/Komisja [Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Korespondencja Komisji dotycząca ilości i terminów dostaw szczepionek przeciw COVID-19 firmy BioNTech – Skargo o stwierdzenie nieważności – Wyraźne decyzje wydane po dorozumianej odmowie dostępu – Brak zawisłości sporu z powodu niedopuszczalności innej skargi – Całościowa i częściowa odmowa dostępu – Wyjątki dotyczące ochrony życia prywatnego i integralności jednostki, ochrony opinii prawnych, ochrony procesu podejmowania decyzji i ochrony interesów handlowych osoby trzeciej]	32
2022/C 418/43	Sprawa T-699/21: Postanowienie Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Peace United/EUIPO – 1906 Collins (MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN – Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku – Brak rzeczywistego używania znaku towarowego – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Dowód rzeczywistego używania – Nadużycie prawa]	32
2022/C 418/44	Sprawa T-700/21: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2022 r. – Voco/EUIPO (Kształt opakowania) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie trójwymiarowego unijnego znaku towarowego – Kształt opakowania – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	33
2022/C 418/45	Sprawa T-730/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Łosowski/EUIPO – Skawiński (KOMBI) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy KOMBI – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy kombii – Względna podstawa unieważnienia – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Podobieństwo towarów i usług – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Powołanie się na prawo podmiotowe do nazwy „kombi” na mocy prawa krajowego]	33
2022/C 418/46	Sprawa T-754/21: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Peace United/EUIPO – 1906 Collins (bâoli) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia znaku towarowego – Graficzny unijny znak towarowy – Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku – Brak rzeczywistego używania znaku towarowego – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Dowód rzeczywistego używania – Nadużycie prawa]	34
2022/C 418/47	Sprawa T-9/22: Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Olimp Laboratories/EUIPO (VITA-MIN MULTIPLE SPORT) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VITA-MIN MULTIPLE SPORT – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania – Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia 2017/1001]	35
2022/C 418/48	Sprawa T-373/21: Postanowienie Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Etablissements Nicolas/EUIPO – St. Nicolaus (NICOLAS) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku – Umorzenie postępowania]	35
2022/C 418/49	Sprawa T-75/22: Postanowienie Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Prigożyn/Rada [Skarga o stwierdzenie nieważności – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające stosowane w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka – Uzasadnienie wskazujące skarżącego jako finansującego Grupę Wagnera – Oceny przedstawione w uzasadnieniu – Akty niemogące być przedmiotem skargi – Niedopuszczalność]	36

2022/C 418/50	Sprawa T-179/22: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2022 r. – Farco-Pharma/EUIPO – Infarco (FARCO) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie sprzeciwu – Umorzenie postępowania]	36
2022/C 418/51	Sprawa T-340/22: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2022 r. – Etablissements Nicolas/EUIPO – St. Nicolaus (NICOLAS) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie sprzeciwu – Umorzenie postępowania]	37
2022/C 418/52	Sprawa T-508/22: Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2022 r. – Hiszpania/Komisja	38
2022/C 418/53	Sprawa T-530/22: Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2022 r. – Medel/Rada	40
2022/C 418/54	Sprawa T-531/22: Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2022 r. – Międzynarodowe Stowarzyszenie Sędziów/Rada	41
2022/C 418/55	Sprawa T-532/22: Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2022 r. – Association of European Administrative Judges/Rada	42
2022/C 418/56	Sprawa T-533/22: Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2022 r. – Reçters voor Reçters/Rada	43
2022/C 418/57	Sprawa T-537/22: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Delta Sport Handelskontor/EUIPO – Lego (Klocki z zestawu budowlanego dla dzieci)	45
2022/C 418/58	Sprawa T-538/22: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Hästens Sängar/EUIPO – Mustang (Wzór w kratę w kolorze szarym z czarnymi końmi)	45
2022/C 418/59	Sprawa T-539/22: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Hästens Sängar/EUIPO – Mustang (Wzór w kratę w kolorze szarym z ciemniejszymi końmi)	46
2022/C 418/60	Sprawa T-545/22: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Hästens Sängar/EUIPO – Mustang (Wzór w kratę w kolorze beżowym z białymi końmi)	47
2022/C 418/61	Sprawa T-546/22: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Hästens Sängar/EUIPO – Mustang (Wzór w kratę w kolorach niebieskim i białym z białymi końmi)	47
2022/C 418/62	Sprawa T-547/22: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Hästens Sängar/EUIPO – Mustang (Wzór w kratę z końmi)	48
2022/C 418/63	Sprawa T-554/22: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Carmeuse Holding/Komisja	49
2022/C 418/64	Sprawa T-557/22: Skarga wniesiona w dniu 9 września 2022 r. – Chmielarz/EUIPO – Granulat (granulat)	50
2022/C 418/65	Sprawa T-561/22: Skarga wniesiona w dniu 9 września 2022 r. – CFA Institute/EUIPO – Global Chartered Controller Institute (CCA Chartered Controller Analyst CERTIFICATE)	51
2022/C 418/66	Sprawa T-562/22: Skarga wniesiona w dniu 9 września 2022 r. – Noah Clothing/EUIPO – Noah (NOAH)	51
2022/C 418/67	Sprawa T-567/22: Skarga wniesiona w dniu 14 września 2022 r. – ATPN/Komisja	52
2022/C 418/68	Sprawa T-568/22: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2022 r. – XNT/EUIPO – Exane (EXANE)	53
2022/C 418/69	Sprawa T-585/22: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2022 r. – Trus/EUIPO – Unilab (ARTRESAN)	54
2022/C 418/70	Sprawa T-567/21: Postanowienie Sądu z dnia 26 lipca 2022 r. – WG/EUIPO	54

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2022/C 418/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 408 z 24.10.2022

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 398 z 17.10.2022

Dz.U. C 389 z 10.10.2022

Dz.U. C 380 z 3.10.2022

Dz.U. C 368 z 26.9.2022

Dz.U. C 359 z 19.9.2022

Dz.U. C 340 z 5.9.2022

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rayonen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko HN

(Sprawa C-420/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 47 i 48 – Europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności – Artykuł 6 – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Wzmocnienie niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym – Artykuł 8 – Prawo do obecności na rozprawie – Decyzja nakazująca powrót opatrzona zakazem wjazdu przez okres pięciu lat – Przesłanki przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność osoby zainteresowanej – Obowiązek obecności na rozprawie przewidziany w prawie krajowym]

(2022/C 418/02)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rayonen sad

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

HN

Przy udziale: Sofijska rayonna prokuratura

Sentencja

- 1) Artykuł 8 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu obowiązek obecności na rozprawie podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym.

- 2) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 2016/343

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego zezwalającemu na prowadzenie rozprawy pod nieobecność podejrzanego lub oskarżonego, w sytuacji gdy znajduje się on poza tym państwem członkowskim i nie ma możliwości wjazdu na jego terytorium ze względu na zakaz wjazdu wydany wobec niego przez właściwe organy tego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 23.11.2020

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – Veridos GmbH/Ministar na vatreshnite raboti na Republika Bułgaria, Mühlbauer ID Services GmbH – S&T

(Sprawa C-669/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2009/81/WE – Koordynacja procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi – Artykuły 38 i 49 – Obowiązek zbadania, czy oferta nie jest rażąco niska – Przewidziane w ustawodawstwie krajowym kryterium oceny rażąco niskiej oferty – Brak możliwości zastosowania – Wymóg przedstawienia co najmniej trzech ofert – Kryterium oparte na wymogu, by oferta była o ponad 20 % korzystniejsza od średniej wartości ofert złożonych przez innych oferentów – Kontrola sądowa]

(2022/C 418/03)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Veridos GmbH

Strona przeciwna: Ministar na vatreshnite raboti na Republika Bułgaria, Mühlbauer ID Services GmbH – S&T

Sentencja

- 1) Artykuły 38 i 49 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającej dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE

należy interpretować w ten sposób, że:

instytucje zamawiające, w przypadku podejrzenia, że oferta jest rażąco niska, są zobowiązane zweryfikować, czy oferta ma rzeczywiście taki charakter, uwzględniając wszystkie istotne elementy przetargu i specyfikacji istotnych warunków zamówienia, przy czym brak możliwości zastosowania kryteriów przewidzianych w tym celu przez ustawodawstwo krajowe i liczba złożonych ofert nie mają w tym względzie znaczenia.

- 2) Artykuł 55 ust. 2 dyrektywy 2009/81 w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

jeżeli instytucja zamawiająca nie wszczęła postępowania sprawdzającego dotyczącego tego, czy dana oferta nie jest ewentualnie rażąco niska, a to ze względu na to, że uznała, iż żadna z przedłożonych jej ofert nie miała takiego charakteru, jej ocena może być przedmiotem kontroli sądowej w ramach odwołania od decyzji o udzieleniu danego zamówienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 88 z dnia 15.3.2021.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2022 r. – Colin Brown/Komisja Europejska,
Rada Unii Europejskiej**
(Sprawa C-675/20 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Służba publiczna – Załącznik VII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej – Artykuł 4 ust. 1 lit. a) i b) – Urzędnik Unii będący obywatelem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, który miał stałe miejsce zamieszkania na terytorium państwa miejsca zatrudnienia w okresie dziesięciu lat przed wstąpieniem do służby – Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii – Uzyskanie przez tego urzędnika Unii obywatelstwa państwa miejsca zatrudnienia – Odebranie prawa do wypłaty dodatku zagranicznego – Skarga o stwierdzenie nieważności]

(2022/C 418/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Colin Brown (przedstawiciel: adwokat I. Van Damme)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: T.S. Bohr i D. Milanowska, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Alver i M. Bauer, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Colin Brown pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 22.3.2021.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Income Tax Tribunal of Gibraltar (Zjednoczone Królestwo) – Fossil (Gibraltar) Limited/Commissioner of Income Tax

(Sprawa C-705/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – System pomocy państwa wdrożony przez rząd Gibraltaru w odniesieniu do podatku dochodowego od osób prawnych – Decyzja (UE) 2019/700 – Nieopodatkowywanie dochodów z tytułu odsetek biernych i z opłat licencyjnych – Decyzja Komisji Europejskiej uznająca system pomocy za wprowadzony bezprawnie i niezgodny z rynkiem wewnętrznym – Obowiązek odzyskania – Zakres – Przepis krajowy, który nie był przedmiotem prowadzonego przez Komisję dochodzenia dotyczącego spornej pomocy państwa – Zaliczenie podatku uiszczanego za granicą w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania]

(2022/C 418/05)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Income Tax Tribunal of Gibraltar (Zjednoczone Królestwo)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fossil (Gibraltar) Limited

Strona pozwana: Commissioner of Income Tax

Sentencja

Decyzję Komisji (UE) 2019/700 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.34914 (2013/C) wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo na rzecz systemu poboru podatku dochodowego od osób prawnych w Gibraltarze

należy interpretować w ten sposób, że

nie stoi ona na przeszkodzie temu, by krajowe organy odpowiedzialne za odzyskanie od beneficjenta przyznanej bezprawnie pomocy niezgodnej z rynkiem wewnętrznym zastosowały przepis krajowy przewidujący mechanizm zaliczenia podatków zapłaconych przez tego beneficjenta za granicą na poczet podatków, do których zapłaty jest on zobowiązany w Gibraltarze, w przypadku gdyby okazało się, że przepis ten znajdował zastosowanie w chwili dokonywania danych transakcji.

(¹) Dz.U. C 257 z 4.7.2022.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Fédération des entreprises de la beauté/Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM)

(Sprawa C-4/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkty kosmetyczne – Rozporządzenie (WE) nr 1223/2009 – Artykuł 27 – Klauzula ochronna – Artykuł 27 ust. 1 – Zakres stosowania – Tymczasowe krajowe środki ochronne – Środek o charakterze ogólnym – Zastosowanie do kategorii produktów kosmetycznych zawierających tę samą substancję – Środek o charakterze indywidualnym – Zastosowanie do zidentyfikowanego produktu kosmetycznego – Krajowy środek tymczasowy zobowiązujący do umieszczenia pewnych informacji na etykietach kategorii produktów niespłukiwanych zawierających fenoksyetanol]

(2022/C 418/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fédération des entreprises de la beauté

Strona pozwana: Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM)

Sentencja

Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych należy interpretować w sposób, że nie zezwała on właściwemu organowi państwa członkowskiego na przyjęcie ogólnych środków tymczasowych mających zastosowanie do pewnej kategorii produktów zawierających tę samą substancję.

(¹) Dz.U. C 79 z 8.3.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Uniqä Versicherungen AG/VU

(Sprawa C-18/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty – Rozporządzenie nr 1896/2006 – Artykuł 16 ust. 2 – Trzydziestodniowy termin na wniesienie sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty – Artykuł 20 – Ponowne badanie – Artykuł 26 – Stosowanie prawa krajowego w odniesieniu do zagadnień proceduralnych, które nie są wyraźnie uregulowane w rzeszonym rozporządzeniu – Pandemia COVID-19 – Przepisy krajowe przewidujące przerwanie na kilka tygodni biegu terminów proceduralnych w sprawach cywilnych]

(2022/C 418/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Uniqä Versicherungen AG

Strona przeciwna: VU

Sentencja

Artykuły 16, 20 i 26 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2421 z dnia 16 grudnia 2015 r.

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie stosowaniu – po upływie trzydziestodniowego terminu przyznanego przez art. 16 ust. 2 tego rozporządzenia pozwanemu na wniesienie sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty – przepisu prawa krajowego przyjętego przy okazji wystąpienia pandemii COVID-19 i przerywającego na okres około pięciu tygodni bieg terminów proceduralnych w sprawach cywilnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 128 z 12.4.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – SRS, AA/Minister for Justice and Equality

(Sprawa C-22/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2004/38/WE – Prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich – Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) – Pojęcie „innego członka rodziny będącego członkiem gospodarstwa domowego obywatela Unii posiadającego pierwotne prawo pobytu” – Kryteria oceny]

(2022/C 418/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SRS, AA

Strona przeciwna: Minister for Justice and Equality

Sentencja

Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG

należy interpretować w ten sposób, że

zawarte w tym przepisie pojęcie „wszelkich innych członków rodziny, którzy są członkami gospodarstwa domowego obywatela Unii posiadającego pierwotne prawo pobytu”, oznacza osoby, które pozostają z tym obywatelem w relacji zależności opartej na ścisłych i trwałych więzach osobistych, powstałych wewnątrz tego samego ogniska rodzinnego w ramach wspólnoty życia domowego wykraczającej poza zwykłe, czasowe wspólne zamieszkiwanie wynikające ze zwykłej wygody.

(¹) Dz.U. C 138 z 19.4.2021.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ustavno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – Banka Slovenije

(Sprawa C-45/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Europejski System Banków Centralnych – Krajowy bank centralny – Dyrektywa 2001/24/WE – Reorganizacja i likwidacja instytucji kredytowych – Odszkodowanie za szkody wynikające z przyjęcia środków reorganizacyjnych – Artykuł 123 TFUE oraz art. 21.1 Protokołu nr 4 sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego – Zakaz monetyzacji długu państw członkowskich strefy euro – Artykuł 130 TFUE oraz art. 7 owego protokołu – Niezależność – Ujawnienie informacji poufnych]

(2022/C 418/09)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banka Slovenije

Przy udziale: Državni zbor Republike Slovenije

Sentencja

1) Artykuł 123 ust. 1 TFUE oraz art. 21.1 Protokołu nr 4 sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi krajowy bank centralny należący do Europejskiego Systemu Banków Centralnych odpowiada z własnych środków za szkody poniesione przez byłych posiadaczy instrumentów finansowych, które umorzył w ramach zarządzonych przez ten bank centralny środków reorganizacyjnych w rozumieniu dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych, jeżeli w późniejszym postępowaniu sądowym okaże się, że umorzenie to nie było konieczne dla zapewnienia stabilności systemu finansowego, albo że owi byli posiadacze instrumentów finansowych ponieśli skutek tego umorzenia straty większe niż straty, jakie ponieśliby w przypadku upadłości danej instytucji finansowej, o ile ów bank centralny ponosi odpowiedzialność jedynie wówczas, gdy on sam lub osoby upoważnione do działania w jego imieniu działały z poważnym naruszeniem ich obowiązków staranności.

- 2) Artykuł 123 ust. 1 TFUE oraz art. 21.1 Protokołu nr 4 sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym, że należący do Europejskiego Systemu Banków Centralnych krajowy bank centralny jest odpowiedzialny z własnych środków, w określonych z góry granicach za szkody poniesione przez byłych posiadaczy instrumentów finansowych, które umorzył w ramach zarządzonych przez ten bank centralny środków reorganizacyjnych w rozumieniu dyrektywy 2001/24, pod następującymi, wyłącznymi warunkami:
- po pierwsze, owi byli posiadacze są osobami fizycznymi osiągającymi roczny dochód poniżej progu określonego w tym ustawodawstwie, oraz
 - po drugie, owi byli posiadacze zrzekną się dochodzenia odszkodowania za te szkody w drodze innych środków prawnych.
- 3) Artykuł 130 TFUE i art. 7 Protokołu nr 4 w sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym, że należący do Europejskiego Systemu Banków Centralnych krajowy bank centralny jest odpowiedzialny za szkody spowodowane umorzeniem instrumentów finansowych w ramach zarządzonych przez ten bank centralny środków reorganizacyjnych w rozumieniu dyrektywy 2001/24, w kwocie mogącej wpłynąć na zdolność skutecznego wypełniania jego zadań i finansowanej kolejno przez:
- przeznaczenie na rezerwy specjalne wszystkich zysków osiągniętych przez ten bank centralny od określonej daty;
 - pobranie z ogólnych rezerw tego banku centralnego, które nie może przekroczyć 50 % tych rezerw, oraz
 - pożyczkę, wraz z odsetkami, od danego państwa członkowskiego.
- 4) Artykuł 33 dyrektywy 2001/24, art. 44–52 dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz art. 53–62 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE

należy interpretować w ten sposób, że

ustanowione w nich zasady nie mają zastosowania do informacji, które zostały uzyskane lub utworzone podczas wdrażania środków reorganizacyjnych w rozumieniu dyrektywy 2001/24, i które nie były przedmiotem procedur informacyjnych lub doradczych ustanowionych w art. 4, 5, 8, 9, 11 i 19 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 128 z 12.4.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien – Austria) – FK

(Sprawa C-58/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 13 – Ustalenie ustawodawstwa mającego zastosowanie – Umowa w sprawie swobodnego przepływu osób między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony – Załącznik II – Artykuł 1 ust. 2 – Osoba wykonująca zawód adwokata, której centrum interesów osobistych i gospodarczych mieści się w Szwajcarii i która wykonuje ten zawód również w dwóch innych państwach członkowskich – Wniosek o przyznanie wcześniejszej emerytury – Uregulowanie krajowe nakładające na zainteresowanego obowiązek zrzeczenia się prawa do wykonywania tego zawodu na terytorium danego państwa członkowskiego i za granicą]

(2022/C 418/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: FK

Strona pozwana: Rechtsanwaltskammer Wien

Sentencja

- 1) Normy kolizyjne przewidziane w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego nie mają zastosowania do sytuacji osoby mającej miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, w którym znajduje się również jej centrum interesów gospodarczych, i wykonującej jednocześnie pracę, rozłożoną nierównomiernie, w dwóch innych państwach członkowskich, przy ustalaniu, czy osobie tej przysługują bezpośrednie roszczenia względem instytucji jednego z tych dwóch innych państw członkowskich z tytułu opłaconych w danym okresie składek.
- 2) Artykuły 45 i 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które uzależniają przyznanie prawa do wnioskowanej wcześniejszej emerytury od zrzeczenia się przez zainteresowanego prawa do wykonywania zawodu adwokata, bez względu w szczególności na państwo członkowskie, w którym ta działalność jest wykonywana.

(¹) Dz.U. C 163 z 3.5.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – UAB „HA. EN.”/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-227/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Prawo do odliczenia naliczonego VAT – Sprzedaż nieruchomości między podatnikami – Sprzedający objęty postępowaniem upadłościowym – Praktyka krajowa polegająca na odmówieniu nabywcy prawa do odliczenia ze względu na to, że wiedział on lub powinien był wiedzieć o trudnościach sprzedającego w zapłaceniu należnego VAT – Oszustwo i nadużycie prawa – Przesłanki]

(2022/C 418/11)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB „HA.EN”.

Strona przeciwna: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sentencja

Artykuł 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w świetle zasady neutralności podatkowej

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie praktyce krajowej polegającej, w sytuacji sprzedaży nieruchomości pomiędzy podatnikami, na odmówieniu nabywcy prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej (VAT) z tego tylko powodu, iż wiedział on lub powinien był wiedzieć, że sprzedający znajduje się w trudnej sytuacji finansowej względnie w stanie niewypłacalności i że okoliczność ta może skutkować tym, że sprzedający nie zapłaci lub nie będzie mógł zapłacić VAT na rzecz skarbu państwa.

(¹) Dz.U. C 242 z 21.6.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 15 września 2022 r. – PNB Banka AS/Europejski Bank Centralny

(Sprawa C-326/21 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Polityka gospodarcza i pieniężna – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi – Postępowanie upadłościowe – Odmowa uwzględnienia przez Europejski Bank Centralny (EBC) wniosku zarządu instytucji kredytowej o wydanie zarządcy sądowemu tej instytucji polecenia udzielenia umocowanemu przez ten zarząd adwokatowi dostępu do pomieszczeń, informacji, personelu oraz zasobów owej instytucji – Właściwość organu wydającego akt – Artykuł 263 TFUE – Akt mogący być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności – Niedopuszczalność]

(2022/C 418/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: PNB Banka AS (przedstawiciel: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: F. Bonnard, V. Hümpfner i E. Koupepidou, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej w postępowaniu w pierwszej instancji: Republika Łotewska (przedstawiciele: J. Davidoviča, I. Hūna i K. Pommere)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) PNB Banka AS pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Europejski Bank Centralny (EBC).

⁽¹⁾ Dz.U. C 382 z 20.9.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko DD

(Sprawa C-347/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Wzmocnienie niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym – Artykuł 8 ust. 1 – Prawo oskarżonego do obecności na rozprawie – Przesłuchanie świadka oskarżenia pod nieobecność oskarżonego – Możliwość usunięcia naruszenia prawa na późniejszym etapie postępowania – Dodatkowe przesłuchanie tego samego świadka – Dyrektywa 2013/48/UE – Prawo dostępu do adwokata w postępowaniu karnym – Artykuł 3 ust. 1 – Przesłuchanie świadka oskarżenia pod nieobecność adwokata oskarżonego]

(2022/C 418/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strony w postępowaniu głównym w sprawie karnej

DD

przy udziale: Spetsializirana prokuratura

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym i art. 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności

należy interpretować w ten sposób, że

w sytuacji gdy w celu zapewnienia poszanowania prawa oskarżonego do obecności na rozprawie i jego prawa dostępu do adwokata sąd krajowy przeprowadza dodatkowe przesłuchanie świadka oskarżenia, ponieważ z przyczyn od nich niezależnych oskarżony i jego adwokat nie mogli uczestniczyć w poprzednim przesłuchaniu tego świadka, wystarczy, by oskarżony i jego adwokat mogli swobodnie zadawać pytania temu świadkowi, pod warunkiem że przed tym dodatkowym przesłuchaniem oskarżony i jego adwokat otrzymali odpis protokołu poprzedniego przesłuchania tego samego świadka. W tych okolicznościach nie ma potrzeby powtarzania w całości przesłuchania, które odbyło się pod nieobecność oskarżonego i jego adwokata, i unieważnienia w ten sposób czynności procesowych dokonanych w toku tamtego przesłuchania.

(¹) Dz.U. C 338 z 23.8.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Oberstes Landesgericht – Niemcy) – Landkreis A.-F./J. Sch. Omnibusunternehmen, K. Reisen GmbH

(Sprawa C-416/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Procedury udzielania zamówień publicznych – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 57 ust. 4 akapit pierwszy lit. d) – Fakultatywne podstawy wykluczenia – Porozumienia z innymi wykonawcami mające na celu zakłócenie konkurencji – Dyrektywa 2014/25/UE – Artykuł 36 ust. 1 – Zasady proporcjonalności i równego traktowania oferentów – Artykuł 80 ust. 1 – Stosowanie podstaw wykluczenia oraz kryteriów kwalifikacji przewidzianych w dyrektywie 2014/24/UE – Oferenci tworzący jednostkę gospodarczą, których złożone oddzielnie oferty nie są samodzielne ani niezależne – Konieczność istnienia wystarczająco wiarygodnych przesłanek w celu wykazania naruszenia art. 101 TFUE]

(2022/C 418/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerisches Oberstes Landesgericht

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Landkreis A.-F.

Strona przeciwna: J. Sch. Omnibusunternehmen, K. Reisen GmbH

Przy udziale: E. GmbH & Co. KG

Sentencja

1) Artykuł 57 ust. 4 akapit pierwszy lit. d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, zmienionej rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/2365 z dnia 18 grudnia 2017 r., w związku z art. 80 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE, zmienionej rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/2364 z dnia 18 grudnia 2017 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

fakultatywna podstawa wykluczenia określona w art. 57 ust. 4 akapit pierwszy lit. d) dotyczy sytuacji, w których istnieją wystarczająco wiarygodne przesłanki pozwalające uznać, że wykonawcy zawarli porozumienie zakazane na mocy art. 101 TFUE, lecz nie jest ograniczona jedynie do porozumień, o których mowa w tym postanowieniu.

- 2) Artykuł 57 ust. 4 dyrektywy 2014/24, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2017/2365, w związku z art. 80 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 2014/25, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2017/2364,

należy interpretować w ten sposób, że:

art. 57 ust. 4 reguluje w sposób wyczerpujący fakultatywne podstawy wykluczenia mogące uzasadniać wykluczenie wykonawcy z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia ze względów wynikających z obiektywnych okoliczności dotyczących jego cech zawodowych oraz konfliktu interesów lub zakłócenia konkurencji, które mogłyby wynikać z jego udziału w przygotowaniu tego postępowania. Niemniej wskazany art. 57 ust. 4 nie wyklucza możliwości, by zasada równego traktowania, o której mowa w art. 36 ust. 1 dyrektywy 2014/25, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2017/2364, stała na przeszkodzie udzieleniu danego zamówienia wykonawcom, którzy tworzą jednostkę gospodarczą, a których oferty, mimo iż złożyli je oddzielnie, nie są samodzielne ani niezależne.

(¹) Dz.U. C 431 z 25.10.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrchní soud v Praze (Republika Czeska) w dniu 14 lipca 2022 r. – Česká národní skupina Mezinárodní federace hudebního průmyslu, z. s. / I&Q GROUP, spol. s r.o., Hellsy SE

(Sprawa C-470/22)

(2022/C 418/15)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Vrchní soud v Praze

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Česká národní skupina Mezinárodní federace hudebního průmyslu, z. s.

Strona pozwana: I&Q GROUP, spol. s r.o., Hellsy SE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodna z duchem i celem dyrektywy 2003/31/WE (¹) jest taka wykładnia jej art. 14 ust. 1, zgodnie z którą składową odpowiedzialności ponoszonej przez podmiot świadczący usługi gromadzenia informacji (hostingu) za ich treść jest również odpowiedzialność za sposób świadczenia takiej usługi?
- 2) Czy zgodna z duchem i celem dyrektywy 2000/31/WE jest taka wykładnia jej art. 14 ust. 1, zgodnie z którą ustanowione w tym przepisie zasady ograniczenia odpowiedzialności podmiotu świadczącego usługę gromadzenia informacji (hostingu) nie mogą wyłączyć ponoszonej przez takiego usługodawcy na gruncie prawa prywatnego odpowiedzialności za wybór określonego modelu biznesowego świadczenia tej usługi, nawet jeżeli model ten może potencjalnie przynosić korzyści z naruszania praw autorskich?

- 3) Czy przewidziane w art. 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE zwolnienie z odpowiedzialności odnosi się również do ponoszonej przez podmiot, który świadczy usługę gromadzenia informacji i ich wyszukiwania przy pomocy wyszukiwarki, odpowiedzialności za sposób świadczenia tej usługi, jeżeli sposób ten zachęca usługobiorcę do przechowywania informacji bez zgody osób, którym przysługują w odniesieniu do nich prawa autorskie, choć bez czynnego udziału usługodawcy w naruszaniu praw autorskich?

(¹) Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. 2000, L 178, s. 1; wydanie specjalne: 13/25, s. 399)

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2022 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-576/22)

(2022/C 418/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii, ze względu na to, iż nie wyznaczyło jako stref zagrożenia azotanami w Kastylii-León, w Estremadurze, w Galicji, na Balearach, na Wyspach Kanaryjskich oraz w autonomicznych wspólnotach Madrytu i Walencji, zlewni wód powierzchniowych i gruntowych mających znaczenie dla każdej ze wskazanych w skardze skażonych stacji pomiarowych; nie przewidziało w programach działania dla Aragonii, Kastylii-La Manchy, Kastylii-León, Estremadury i autonomicznej wspólnoty Madrytu wszelkich niezbędnych środków i nie przyjęło dodatkowych środków czy też nie podjęło wzmoczonych działań, w przypadku eutrofizacji, w odniesieniu do całego kraju, i, w przypadku zanieczyszczenia azotanami, w odniesieniu do wspólnot autonomicznych, które wykazują tendencję do zwiększania ilości zanieczyszczeń w stacjach pomiarowych stref zagrożenia azotanami, w szczególności w Aragonii, Kastylii-La Manchy, Kastylii-León oraz w Murcji, uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 3 ust. 4 oraz art. 5 ust. 4 (w związku z jej załącznikami II i III) oraz art. 5. ust. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (¹);
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skargę swą Komisja opiera na trzech zarzutach.

W ramach zarzutu pierwszego Komisja podnosi, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 3 ust. 4 dyrektywy 91/676/EWG. Komisja uważa, że Królestwo Hiszpanii uchybiło temu przepisowi w Kastylii-León, w Estremadurze, w Galicji, na Balearach, na Wyspach Kanaryjskich oraz w autonomicznych wspólnotach Madrytu i Walencji, ponieważ nadal istnieją obszary, które nie zostały wyznaczone jako strefa zagrożenia azotanami, ani nie zostały włączone do stref zagrożenia azotanami już istniejących, podczas gdy dane uzyskane dzięki sieci kontroli zanieczyszczeń wywołanych azotanami pochodzenia rolniczego uzasadniają ich wyznaczenie jako takich stref zagrożenia czy też włączenie ich do stref już istniejących.

W ramach drugiego zarzutu Komisja podnosi w istocie, że w programach działania dla wspólnot autonomicznych Aragonii, Kastylii-La Manchy, Kastylii-León, Estremadury i autonomicznej wspólnoty Madrytu nie przewidziano wszystkich obowiązkowych środków wymaganych przez dyrektywę 91/676/EWG, efektem czego doszło do naruszenia art. 5 ust. 4 tej dyrektywy. W szczególności Komisja podnosi, że programy działania tych wspólnot autonomicznych nie zawierają dostatecznych środków dotyczących rolniczego wykorzystania nawozów na terenach o dużym nachyleniu, zgodnie z wymogiem zawartym w pkt A.2 załącznika II do dyrektywy 91/676/EWG, do którego odsyła art. 5 ust. 4 tej dyrektywy; Komisja podnosi także, że takie dostateczne środki nie zostały przewidziane w programie działania dla Estremadury dotyczącym tymczasowego składowania nawozu zwierzęcego w stanie stałym w polu, rejestru nawożenia oraz maksymalnej dozwolonej w przeliczeniu na hektar ilości nawozu zwierzęcego, która zostanie rolniczo wykorzystana do gruntów, zaś w programie działania dla wspólnoty autonomicznej Madrytu nie zawarto niezbędnych środków dotyczących tymczasowego składowania nawozu zwierzęcego w stanie stałym w polu, o których to środkach jest mowa w załącznikach II i III do dyrektywy 91/676/EWG.

W ramach zarzutu trzeciego Komisja twierdzi, że Królestwo Hiszpanii nie przyjęło dodatkowych środków lub nie podjęło wzmoczonych działań wymaganych przez art. 5 ust. 5 dyrektywy 91/676/EWG. Zgodnie z tym przepisem państwa członkowskie w ramach programów działania przyjmują wszelkie dodatkowe środki lub podejmują wzmoczone działania, które uznają za niezbędne, jeżeli środki określone w ust. 4 tego artykułu nie wystarczają do zmniejszenia zanieczyszczenia i zapobiegania nowym zanieczyszczeniom azotanami pochodzenia rolniczego. Komisja uważa, że Królestwo Hiszpanii nie przyjęło takich dodatkowych środków czy też nie podjęło wzmoczonych działań koniecznych w celu stawienia czoła tendencji do zwiększania ilości zanieczyszczeń w strefach zagrożenia azotanami w Aragonii, w Kastylii-La Manchy, w Kastylii-León i w Murcji. Komisja zarzuca również Królestwu Hiszpanii, że nie przyjęło ono dodatkowych środków czy też nie podjęło wzmoczonych działań koniecznych w celu usunięcia eutrofizacji w całym kraju, podczas gdy dostępne dane w sposób oczywisty świadczą o tym, iż środki przewidziane w programach działania nie są wystarczające do zmniejszenia zanieczyszczenia i zapobiegania mu.

(¹) Dz.U. 1991, L 375, s. 1.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – BNetzA/ACER

(Sprawa T-631/19) ⁽¹⁾

[Energia – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Rozporządzenie (UE) 2019/942 – Decyzja komisji odwoławczej ACER – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność – Właściwość ACER – Artykuł 8 rozporządzenia (WE) nr 713/2009 – Artykuł 6 ust. 10 rozporządzenia 2019/942 – Artykuł 9 ust. 12 rozporządzenia (UE) 2015/1222 – Prawo znajdujące zastosowanie – Rozporządzenie (UE) 2019/943]

(2022/C 418/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA) (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Haller, N. Gremminger, L. Reiser, V. Vacha i C. Dietz-Polte)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (przedstawiciele: P. Martinet i E. Tremmel, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skarżąca żąda, po pierwsze, stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) nr 02/2019 z dnia 21 lutego 2019 r. w sprawie wniosków operatorów systemów przesyłowych regionów co do wyznaczania zdolności przesyłowych Core, dotyczących wspólnej regionalnej metody wyznaczania zdolności przesyłowych dla dnia następnego i dla dnia bieżącego, a po drugie, stwierdzenia nieważności decyzji komisji odwoławczej ACER A-003-2019 z dnia 11 lipca 2019 r. oddalającej jej odwołanie od decyzji pierwotnej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji komisji odwoławczej Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) A-003-2019 z dnia 11 lipca 2019 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 3) ACER zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Tirreno Power/Komisja

(Sprawa T-793/19) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa – Włoski rynek energii elektrycznej – Mechanizm zdolności produkcyjnej – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Dostępność zdolności produkcyjnej potrzebnej do wytwarzania energii elektrycznej – Modyfikacja mechanizmu wynagradzania – Poważne trudności – Uprawnienia procesowe zainteresowanych stron – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020]

(2022/C 418/18)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Tirreno Power (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Clarizia, T. Ferrario, M. Vasari, P. Ziotti i M. Pagliarulo)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i D. Recchia, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, którego wspierali G. Aiello, P. Garofoli i A. Giordano, avvocati dello Stato), EP Produzione SpA (Rzym) (przedstawiciele: adwokaci D. Gullo i M. Bozzo), A2A SpA (Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci D. Gullo i M. Bozzo), Edison SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Luciani, G. Roberti, A. Travi, R. Villata oraz I. Perego), Enel Produzione SpA (Rzym) (przedstawiciele: adwokaci V. Cannizzaro, S. Ventura i L. Caroli), Elettrocità Futura – Unione delle imprese elettriche italiane (Rzym) i Utilitalia (Rzym) (przedstawiciele: adwokat M. Merola), Terna – Rete elettrica nazionale SpA (Rzym) (przedstawiciele: adwokaci A. Catricalà, D. Lipani, F. Sbrana, C. Cazzato, F. Baglivo i M. Pirozzi), Alperia Trading Srl (Bolzano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Merola, L. Perfetti i A. Rosi)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2019) 4509 final z dnia 14 czerwca 2019 r. dotyczącej pomocy państwa SA.53821 (2019/N) – Włochy, modyfikacja włoskiego rynku zdolności produkcyjnej, w której postanowiła ona nie wnosić zastrzeżeń wobec zmienionego programu pomocy dotyczącego wspomnianego rynku zdolności produkcyjnej, ze względu na to, że wspomniany program jest zgodny z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, i zatwierdzić go do dnia 31 grudnia 2028 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Tirreno Power SpA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Włoch pokrywa własne koszty.
- 4) EP Produzione SpA, A2A SpA, Edison SpA, Alperia Trading Srl, Elettrocità Futura – Unione delle imprese elettriche italiane, Terna – Rete elettrica nazionale SpA i Enel Produzione SpA pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 10 z 13.1.2020.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Set/Komisja

(Sprawa T-794/19) (¹)

[Pomoc państwa – Włoski rynek energii elektrycznej – Mechanizm zdolności produkcyjnej – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Dostępność zdolności produkcyjnej potrzebnej do wytwarzania energii elektrycznej – Modyfikacja mechanizmu wynagradzania – Poważne trudności – Uprawnienia procesowe zainteresowanych stron – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020]

(2022/C 418/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Set SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci N. Aicardi, T. Ferrario i M. Vasari)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i D. Recchia, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, którego wspierali G. Aiello, P. Garofoli i A. Giordano, avvocati dello Stato), EP Produzione SpA (Rzym) (przedstawiciele: adwokaci D. Gullo i M. Bozzo), A2A SpA (Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci D. Gullo i M. Bozzo), Edison SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Luciani, G. Roberti, A. Travi, R. Villata oraz I. Perego), Enel Produzione SpA (Rzym) (przedstawiciele: adwokaci V. Cannizzaro, S. Ventura i L. Caroli), Elettricità Futura – Unione delle imprese elettriche italiane (Rzym) i Utilitalia (Rzym) (przedstawiciele: adwokat M. Merola), Terna – Rete elettrica nazionale SpA (Rzym) (przedstawiciele: adwokaci A. Catricalà, D. Lipani, F. Sbrana, C. Cazzato, F. Baglivo i M. Pirozzi), Alperia Trading Srl (Bolzano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Merola, L. Perfetti i A. Rosi)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2019) 4509 final z dnia 14 czerwca 2019 r. dotyczącej pomocy państwa SA.53821 (2019/N) – Włochy, modyfikacja włoskiego rynku zdolności produkcyjnej, w której postanowiła ona nie wnosić zastrzeżeń wobec zmienionego programu pomocy dotyczącego wspomnianego rynku zdolności produkcyjnej, ze względu na to, że wspomniany program jest zgodny z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, i zatwierdzić go do dnia 31 grudnia 2028 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Set SpA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Włoska pokrywa własne koszty.
- 4) EP Produzione SpA, A2A SpA, Edison SpA, Alperia Trading Srl, Elettricità Futura – Unione delle imprese elettriche italiane, Terna – Rete elettrica nazionale SpA i Enel Produzione SpA pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 10 z 13.1.2020.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – WT/Komisja

(Sprawa T-91/20) (¹)

[Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowanie dyscyplinarne – Kara dyscyplinarna w postaci nagany – Obowiązek dbałości – Zasada dobrej administracji – Prawo do bycia wysłuchanym – Obowiązek uzasadnienia – Rozsądny termin – Mobbing – Zasada pewności prawa – Szkada majątkowa i krzywda]

(2022/C 418/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: WT (przedstawiciele: V. Villante, D. Rovetta i D. Birkenmaier, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A.C. Simon i L. Vernier, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 270 TFUE skarżąca wnosi, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 17 kwietnia 2019 r. na mocy której Komisja nałożyła na nią karę dyscyplinarną w postaci nagany i, po drugie, o naprawienie szkody materialnej i krzywdy, jakie miała ponieść skarżąca wskutek tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) WT zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 262 z 10.8.2020.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Grecja/Komisja(Sprawa T-217/20) ⁽¹⁾

[EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Grecję – Rozwój obszarów wiejskich – Kontrole kluczowe – Ryczałtowe korekty finansowe – Obowiązek uzasadnienia – Ochrona uzasadnionych oczekiwań – Pewność prawa – Proporcjonalność – Zasada dobrej administracji]

(2022/C 418/21)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: E. Tsaousi, A.-E. Vasilopoulou i E.-E. Krompa, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis, J. Aquilina i M. Kaduczak, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE Republika Grecka żąda stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/201 z dnia 12 lutego 2020 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2020, L 42, s. 17).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 6.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – DD/FRA(Sprawa T-470/20) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel tymczasowy – Środki dyscyplinarne – Wydalenie ze służby – Wszczęcie dochodzenia administracyjnego – Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego – Wymóg bezstronności – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Artykuły 11, 12 i 21 regulaminu pracowniczego – Obowiązek lojalności – Pewność prawa – Wolność wypowiedzi – Artykuł 11 karty praw podstawowych – Zasada dobrej administracji – Obowiązek dbałości – Domniemanie niewinności – Prawo do bycia wysłuchanym – Rozsądny termin – Proporcjonalny charakter kary]

(2022/C 418/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DD (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (przedstawiciel: M. O'Flaherty, pełnomocnik, którego wspiera adwokat B. Wägenbaur)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE skarżący żąda: po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) z dnia 12 listopada 2019 r., na mocy której wymierzono mu karę dyscyplinarną w postaci wydalenia ze służby oraz decyzji z dnia 15 kwietnia 2020 r. oddalającej zażalenie na decyzję o wydaleniu ze służby; a po drugie, naprawienia poniesionej w jego ocenie szkody i doznanej krzywdy.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) DD zostaje obciążony, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA).

⁽¹⁾ Dz.U. C 339 z 12.10.2020.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – LR/EBI

(Sprawa T-529/20) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel EBI – Wynagrodzenie – Dodatek na ponowne zagospodarowanie – Ustanowienie miejsca zamieszkania pracownika we własnym domu po zakończeniu służby – Artykuł 13 akapit pierwszy tiret drugie przepisów administracyjnych mających zastosowanie do członków personelu EBI – Pojęcie domu – Wykładnia literalna zgodnie z przeważającą wersją językową – Nieograniczone prawo orzekania – Spór o charakterze majątkowym – Dopuszczalność]

(2022/C 418/23)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: LR (przedstawiciele: J.L. Gómez de la Cruz Coll i M. Casado García-Hirschfeld, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: A.V. García Sánchez i I. Zanin, pełnomocnicy, które wspierali adwokaci A. Manzanque Valverde i J. Rivas de Andrés)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 270 TFUE i art. 50a statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej skarżący wnosi, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) z dnia 9 stycznia 2020 r., w której odmówiono mu skorzystania z dodatku na zagospodarowanie, i po drugie, o zasądzenie od EBI wypłaty dodatku na ponowne zagospodarowanie wraz z odsetkami za zwłokę obliczonymi według stopy Europejskiego Banku Centralnego (EBC) powiększonej o 2 punkty procentowe.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) z dnia 9 stycznia 2020 r. odmawiającej przyznania LR dodatku na ponowne zagospodarowanie.
- 2) Zasądza się od EBI wypłatę na rzecz LR dodatku, o którym mowa w pkt 1 sentencji, wraz z odsetkami za zwłokę, od dnia 4 września 2019 r. do dnia faktycznej zapłaty, według stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny (EBC) dla jego podstawowych operacji refinansowych i mającej zastosowanie w danym okresie, powiększonej o 2 punkty procentowe.

3) EBI zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 339 z 12.10.2020.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – KL/EBI

(Sprawa T-651/20) (¹)

[Służba publiczna – Personel EBI – Nieuzasadnione nieobecności – Niestawienie się na badaniach lekarskich – Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie]

(2022/C 418/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: KL (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Champetier)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: G. Faedo i I. Zanin, pełnomocnicy, wspierane przez adwokat A. Duron)

Przedmiot

W skardze, złożonej na podstawie art. 270 TFUE w związku z art. 50a statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, skarżący wnosi, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) z dnia 28 lutego 2020 r., zgodnie z którą jego nieobecności na badaniach lekarskich w dniach 23 grudnia 2019 r., 3 i 28 lutego 2020 r. są nieuzasadnionymi nieobecnościami zgodnie z art. 3.6 załącznika X przepisów administracyjnych mających zastosowanie do personelu EBI, przyjętych w wykonaniu regulaminu pracowniczego EBI i, po drugie, o naprawienie szkody, jaka miała mu zostać wyrządzona w następstwie przyjęcia tych decyzji.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) z dnia 28 lutego 2020 r., zgodnie z którą nieobecności KL na badaniach lekarskich w dniach 23 grudnia 2019 r., 3 i 28 lutego 2020 r. są nieuzasadnionymi nieobecnościami zgodnie z art. 3.6 załącznika X do przepisów administracyjnych mających zastosowanie do personelu EBI, przyjętych w wykonaniu regulaminu pracowniczego EBI.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EBI zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 443 z 21.12.2020.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – OQ/Komisja

(Sprawa T-713/20) (¹)

[Służba publiczna – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AD/378/20 (AD 7) – Prawnicy lingwiści języka chorwackiego w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej – Decyzja komisji konkursowej o niedopuszczeniu skarżącego do kolejnego etapu konkursu – Warunki dopuszczenia – Warunek dotyczący poziomu wykształcenia odpowiadającego ukończonym studiom uniwersyteckim, potwierdzonego dyplomem prawa chorwackiego – Legitymowanie się francuskim dyplomem ukończenia studiów prawniczych – Swobodny przepływ pracowników – Skarga o stwierdzenie nieważności]

(2022/C 418/25)

Język postępowania: chorwacki

Strony

Strona skarżąca: OQ (przedstawiciel: adwokat R. Štaba)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Milanowska, R. Mrljić i L. Vernier, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 270 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 3 września 2020 r. o niedopuszczeniu go do kolejnego etapu konkursu otwartego EPSO/AD/378/20 przeprowadzanego w celu stworzenia listy rezerwy kadrowej, z której Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej będzie mógł rekrutować prawników lingwistów języka chorwackiego. Skarżący wnosi też o stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 12 października 2020 r. oddalającej jego wniosek o ponowne rozpatrzenie tej decyzji.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji komisji konkursowej z dnia 12 października 2020 r. oddalającej wniosek OQ o ponowne rozpatrzenie decyzji tej komisji o niedopuszczeniu go do dalszego etapu konkursu otwartego EPSO/AD/378/20 przeprowadzanego w celu stworzenia listy rezerwy kadrowej „prawników lingwistów (AD 7) języka chorwackiego (HR)” dla Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez OQ.

(¹) Dz.U. C 182 z 10.5.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – KL/EBI

(Sprawa T-751/20) (¹)

[Służba publiczna – Personel EBI – Zwolnienie chorobowe – Odrzucenie zaświadczeń lekarskich – Nieobecności nieusprawiedliwione – Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie]

(2022/C 418/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: KL (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Champetier)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: G. Faedo i I. Zanin, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Duron)

Przedmiot

W swojej skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE w związku z art. 50a statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej skarżący żąda: po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 18 maja 2020 r., na mocy której Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) odrzucił zaświadczenia lekarskie, które skarżący przedstawił w celu usprawiedliwienia swojej nieobecności w dniach od 18 marca do 18 kwietnia i od 20 kwietnia do 20 maja 2020 r. na podstawie art. 3.3 załącznika X do przepisów administracyjnych mających zastosowanie do pracowników EBI, wydanych w wykonaniu regulaminu pracowniczego EBI; a po drugie, wypłaty odszkodowania za szkodę, jaką w swej ocenie poniósł w wyniku tych decyzji.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 18 maja 2020 r., na mocy której Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) odrzucił zaświadczenia lekarskie przedstawione przez KL w celu usprawiedliwienia nieobecności w dniach od 18 marca do 18 kwietnia i od 20 kwietnia do 20 maja 2020 r. na podstawie art. 3.3 załącznika X do przepisów administracyjnych mających zastosowanie do pracowników EBI, wydanych w wykonaniu regulaminu pracowniczego EBI.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EBI zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 53 z 15.2.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Słowacja/Komisja

(Sprawa T-40/21) (¹)

[EFRG – Wydatki wyłączone z finansowania – Brak procedur odzyskiwania nienależnie wypłaconej pomocy – Gwarancje proceduralne – Artykuł 52 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 – Artykuł 34 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 908/2014]

(2022/C 418/27)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowacka (przedstawiciel: E. Drugda, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Kaduczak, R. Lindenthal i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE Republika Słowacka żąda stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1734 z dnia 18 listopada 2020 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 390, s. 10) w zakresie, w jakim na jej podstawie stosuje się wobec Republiki Słowackiej korektę finansową w wysokości 19 656 905,11 EUR z tytułu pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji za rok budżetowy 2016 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 98 z 22.3.2021.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2022 r. – Portugalia/Komisja (wolna strefa Madery)

(Sprawa T-95/21) (¹)

[Pomoc państwa – Wolna strefa Madery – System pomocy wprowadzony w życie przez Portugalię – Decyzja stwierdzająca niezgodność systemu z decyzjami C(2007) 3037 final i C(2013) 4043 final, uznająca ten system za niezgodny z rynkiem wewnętrznym i nakazująca odzyskanie pomocy wypłaconej na jego podstawie – Pojęcie pomocy państwa – Istniejąca pomoc w rozumieniu art. 1 lit. b) ppkt (i) i (ii) rozporządzenia (UE) 2015/1589 – Odzyskanie pomocy – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawa – Zasada dobrej administracji – Całkowita niemożność wykonania – Przedawnienie – Artykuł 17 rozporządzenia 2015/1589]

(2022/C 418/28)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: P. Barros da Costa, A. Soares de Freitas, L. Borrego, wspierani przez adwokatów M. Gorjão-Henriquesa i A. Saavedra)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Barcew i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

W drodze skargi opartej na art. 263 TFUE Republika Portugalska żąda stwierdzenia nieważności art. 1 oraz art. 4–6 decyzji Komisji Europejskiej C(2020) 8550 final z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie systemu pomocy SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) wdrożonej przez Portugalię na rzecz Zona Franca da Madeira (wolnej strefy Madery, ZFM) – System III.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 138 z 19.4.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Stowarzyszenie chłodnictwa klimatyzacji i pomp ciepła/Komisja

(Sprawa T-123/21) (¹)

[Środowisko naturalne – Rozporządzenie (UE) nr 517/2014 – Fluorowane gazy cieplarniane – Wprowadzenie do obrotu – Dopuszczenie do swobodnego obrotu – Elektroniczny rejestr kontyngentów na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów do obrotu – Decyzja o wpisie – Upoważnienie do wykorzystania kontyngentów]

(2022/C 418/29)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Stowarzyszenie chłodnictwa klimatyzacji i pomp ciepła (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: radca prawny A. Galos)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Sanfrutos Cano i M. Rynkowski, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE strona skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 15 grudnia 2020 r. dotyczącej wpisania do elektronicznego rejestru kontyngentów na wprowadzanie wodorofluorowęglowodorów (HFC) do obrotu (zwanego dalej „rejestrem HFC”) redukcji jego kontyngentów na podstawie art. 25 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. 2014, L 150, s. 195).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Stowarzyszenie chłodnictwa klimatyzacji i pomp ciepła zostaje obciążone kosztami.

(¹) Dz.U. C 148 z 26.4.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Völkl/EUIPO – Marker Dalbello Völkl (International) (Völkl)
(Sprawa T-155/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy Völkl – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy VÖLKL – Względna podstawa unieważnienia – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa towarów – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2022/C 418/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Völkl GmbH & Co. KG (Erding, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Raßmann, M. Suether i F. Adinolfi)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Marker Dalbello Völkl (International) GmbH (Baar, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J. Bauer)

Przedmiot

W skardze, złożonej na podstawie art. 263 TFUE, skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 11 stycznia 2021 r. (sprawa R 568/2020-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Völkl GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C C 182 z dnia 10.5.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Völkl/EUIPO – Marker Dalbello Völkl (International) (Marker Völkl)

(Sprawa T-156/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy Marker Völkl – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy VÖLKL – Względna podstawa unieważnienia – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa towarów – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2022/C 418/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Völkl GmbH & Co. KG (Erding, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Raßmann, M. Suether i F. Adinolfi)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Marker Dalbello Völkl (International) GmbH (Baar, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J. Bauer)

Przedmiot

W skardze, złożonej na podstawie art. 263 TFUE, skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 11 stycznia 2021 r. (sprawa R 0055/2020-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Völkl GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 10.5.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – SB/eu-LISA

(Sprawa T-217/21) (¹)

[Służba publiczna – Personel kontraktowy – Personel eu-LISA – Decyzja o rozwiązaniu stosunku pracy po okresie próbnym – Obowiązek uzasadnienia – Zwykłe warunki okresu próbnego – Prawo do bycia wysłuchanym – Nieprawidłowości proceduralne – Obowiązek dbałości – Oczywisty błąd w ocenie – Zasada dobrej administracji]

(2022/C 418/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: SB (przedstawiciel: adwokat H. Tagaras)

Strona pozwana: Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (przedstawiciele: M. Chiodi, pełnomocnik, wspierany przez adwokatów A. Duron i D. Waelbroecka)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE skarżący żąda stwierdzenia nieważności decyzji Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) z dnia 3 sierpnia 2020 r., na mocy której rozwiązano z nim umowę o pracę w charakterze pracownika kontraktowego po upływie okresu próbnego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) SB zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 228 z 14.6.2021.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2022 r. – Casanova/EBI(Sprawa T-266/21) ⁽¹⁾**[Służba publiczna – Personel EBI – Rozwiązanie umowy o pracę po okresie próbnym – Brak właściwości organu wydającego akt – Odpowiedzialność – Szkoda majątkowa – Przedwczesne żądania odszkodowawcze – Krzywda]**

(2022/C 418/33)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Philippe Casanova (Fort-de-France, Francja) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)*Strona pozwana:* Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: G. Faedo i K. Carr, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)**Przedmiot**

W swojej skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE i art. 50a statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej skarżący żąda: po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) z dnia 12 czerwca 2020 r. o rozwiązaniu z nim umowy o pracę po okresie próbnym oraz decyzji z dnia 8 lutego 2021 r., na mocy której EBI oddalił jego wniosek o wszczęcie postępowania pojednawczego i wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy; a po drugie, naprawienia szkody i krzywdy, które miał ponieść w wyniku wydania tych decyzji.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) z dnia 12 czerwca 2020 r. o rozwiązaniu umowy o pracę z Philippe'em Casanovą po okresie próbnym.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EBI pokryje, poza własnymi kosztami postępowania, połowę kosztów Ph. Casanovy.
- 4) Philippe Casanova pokryje połowę własnych kosztów postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 z 5.7.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Rauff-Nisthar/Komisja(Sprawa T-341/21) ⁽¹⁾**[Służba Publiczna – Urzędnicy – Konkurs otwarty EPSO/AD/371/19 – Nieumieszczenie na liście rezerwy kadrowej – Nieprawidłowości w przebiegu egzaminów mogące zniekształcić ich wynik – Równość traktowania – Oczywisty błąd w ocenie – Nowy zarzut]**

(2022/C 418/34)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Nadya Rauff-Nisthar (Pfinztal, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)*Strona pozwana:* Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Melo Sampaio i T. Lilamand, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE skarżąca wnosi w istocie o stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/AD/371/19 (AD 7), mającego na celu nabór administratorów (AD 7) w dziedzinie badań naukowych o nieumieszczeniu jej na liście rezerwy kadrowej tego konkursu, konkretnie w dziedzinie nr 6, zatytułowanej „Badania jądrowe i likwidacja obiektów jądrowych”.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nadya Rauff-Nisthar zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 9.8.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – KTM Fahrrad/EUIPO – KTM (R2R)

(Sprawa T-353/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy R2R – Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Dowód rzeczywistego używania – Usprawiedliwione powody nieużywania]

(2022/C 418/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: KTM Fahrrad GmbH (Mattighofen, Austria) (przedstawiciel: adwokat V. Hoene)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Schäfer i D. Hanf, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: KTM AG (Mattighofen) (przedstawiciel: adwokat R. Erfurt)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 20 kwietnia 2021 r. (sprawa R 261/2020-5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) KTM Fahrrad GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 9.8.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Saure/Komisja(Sprawa T-448/21) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Korespondencja Komisji dotycząca ilości i terminów dostaw szczepionek przeciw COVID-19 firmy BioNTech – Skarga o stwierdzenie nieważności – Wyrażna decyzja wydana po dorozumianej odmowie dostępu – Brak zawisłości sporu z powodu niedopuszczalności innej skargi – Częściowa odmowa dostępu – Wyjątki dotyczące ochrony życia prywatnego i integralności jednostki, ochrony opinii prawnych, ochrony procesu podejmowania decyzji i ochrony interesów handlowych osoby trzeciej]

(2022/C 418/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans-Wilhelm Saure (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Partsch)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann, G. Gattinara i A. Spina, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skargą opartą na art. 263 TFUE skarżący żąda stwierdzenia nieważności wyrażnej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 2 czerwca 2021 r., którą udzielono mu dostępu w całości do pewnych dokumentów i dostępu częściowego do innych dokumentów.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hans-Wilhelm Saure zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 412 z 11.10.2021.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2022 r. – Francja/Komisja(Sprawa T-475/21) ⁽¹⁾

[EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Francję – Dobrowolne wsparcie związane z produkcją – Warunki kwalifikowalności – Sektory i rodzaje produkcji kwalifikujące się do objęcia wsparciem – Artykuł 52 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013]

(2022/C 418/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: A.-L. Desjonquères, F. Alabrune, T. Stéhelin, G. Bain i J.-L. Carré, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Perrin i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

W opartej na art. 263 TFUE skardze Republika Francuska wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/988 z dnia 16 czerwca 2021 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2021, L 218, s. 9) w zakresie, w jakim owa decyzja wyłączyła z finansowania przez EFRG kwotę 45 869 990,19 EUR odpowiadającą wydatkom poniesionym z tytułu środka dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją roślin strączkowych pastewnych w odniesieniu do roku składania wniosków 2017.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 391 z 27.9.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – OE/Komisja**(Sprawa T-486/21) (¹)**

[Służba Publiczna – Urzędnicy – Praca zdalna – Wniosek o zwrot wydatków na telefon i łącze internetowe – Oddalenie wniosku – Zarzut niezgodności z prawem – Częściowa dopuszczalność – Artykuł 71 i załącznik VII do regulaminu pracowniczego – Obowiązek dbałości – Zasada równości i niedyskryminacji – Prawo do poszanowania życia prywatnego]

(2022/C 418/38)*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: OE (przedstawiciel: adwokat G. Hervet)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Melo Sampaio i L. Vernier, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Windisch, S. Bukšek Tomac i J. Van Pottelberge, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: M. Bauer, pełnomocnik)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE skarżąca wnosi w istocie, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Urzędu ds. Infrastruktury i Logistyki w Brukseli (OIB) Komisji Europejskiej z dnia 18 grudnia 2020 r. w sprawie jej wniosku o zwrot wydatków służbowych poniesionych w związku z systemem pracy zdalnej, który była obowiązana stosować, oraz o otrzymanie klucza USB 4G, a po drugie, o nakazanie Komisji przede wszystkim zwrotu tych wydatków, a ponadto udzielenia dostępu do Internetu, jak również wypłacenia odszkodowania w wysokości 10 000 EUR za poniesione przez nią szkody.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) OE pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej pokrywają swoje własne koszty

(¹) Dz.U. C 422 z 18.10.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Migadakis/ENISA(Sprawa T-507/21) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel tymczasowy – Zatrudnienie – Zaproszenie do zgłaszania kandydatur – Egzamin przeprowadzany w formie telekonferencji – Minimalny próg punktów – Równość traktowania – Obiektywizm oceny]

(2022/C 418/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ioannis Migadakis (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat K. Bicard)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (przedstawiciele: I. Taurina, G. Pappa i C. Chalanouli, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 270 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA) z dnia 30 października 2020 r. o nieuwzględnieniu jego kandydatury.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ioannis Migadakis zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 422 z 18.10.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – 6Minutes Media/EUIPO – ad pepper media International (ad pepper the e-advertising network)(Sprawa T-521/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy ad pepper the e-advertising network – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2022/C 418/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: 6Minutes Media GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Marquard i P. Koch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Markakis, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: ad pepper media International NV (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Lux)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 18 czerwca 2021 r. (sprawa R 1621/2020-5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) 6Minutes Media GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 422 z 18.10.2021.

**Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Segimerus/EUIPO – Karsten Manufacturing (MONSOON)
(Sprawa T-627/21) ⁽¹⁾**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy MONSOON – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Artykuł 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 94 rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 34 rozporządzenia 2017/1001]

(2022/C 418/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Segimerus Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat G. Donath)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Karsten Manufacturing Corp. (Phoenix, Arizona, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Körner)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE strona skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 16 lipca 2021 r. (sprawa R 1125/2020-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Segimerus Ltd pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) oraz przez Karsten Manufacturing Corp.

⁽¹⁾ Dz.U. C 471 z 22.11.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Saure/Komisja(Sprawa T-651/21) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Korespondencja Komisji dotycząca ilości i terminów dostaw szczepionek przeciw COVID-19 firmy BioNTech – Skargo o stwierdzenie nieważności – Wyraźne decyzje wydane po dorozumianej odmowie dostępu – Brak zawisłości sporu z powodu niedopuszczalności innej skargi – Całościowa i częściowa odmowa dostępu – Wyjątki dotyczące ochrony życia prywatnego i integralności jednostki, ochrony opinii prawnych, ochrony procesu podejmowania decyzji i ochrony interesów handlowych osoby trzeciej]

(2022/C 418/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans-Wilhelm Saure (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Partsch)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann, G. Gattinara i A. Spina, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skargą opartą na art. 263 TFUE skarżący żąda stwierdzenia nieważności wyrażonej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 11 sierpnia 2021 r., którą udzielono mu dostępu częściowego do pewnych dokumentów i odmówiono dostępu do innych dokumentów.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hans-Wilhelm Saure zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 481 z 29.11.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Peace United/EUIPO – 1906 Collins (MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN)(Sprawa T-699/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego MY BOYFRIEND IS OUT OF TOWN – Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku – Brak rzeczywistego używania znaku towarowego – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Dowód rzeczywistego używania – Nadużycie prawa]

(2022/C 418/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Peace United Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat M. Artzimovitch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: V. Ruzek, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: 1906 Collins LLC (Miami, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat C. Mateu)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący żąda stwierdzenia nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 30 lipca 2022 r. (sprawa R 276/2020-2).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Peace United Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2022 r. – Voco/EUIPO (Kształt opakowania)

(Sprawa T-700/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie trójwymiarowego unijnego znaku towarowego – Kształt opakowania – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 418/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Voco GmbH (Cuxhaven, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Spintig i S. Pietzcker)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Nicolás Gómez i E. Markakis, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 23 sierpnia 2021 r. (sprawa R 117/2021-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Voco GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 2 z 3.1.2022.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Łosowski/EUIPO – Skawiński (KOMBI)

(Sprawa T-730/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy KOMBI – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy kombii – Względna podstawa unieważnienia – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Podobieństwo towarów i usług – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Powołanie się na prawo podmiotowe do nazwy „kombi” na mocy prawa krajowego]

(2022/C 418/45)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Sławomir Łosowski (Gdańsk, Polska) (przedstawiciel: K. Czub, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Ivanauskas, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Grzegorz Skawiński (Sopot, Polska) (przedstawiciel: J. Aftyka, radca prawna)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 8 września 2021 r. (sprawa R 381/2017-5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sławomir Łosowski zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 24 z 17.1.22.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Peace United/EUIPO – 1906 Collins (bâoli)

(Sprawa T-754/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia znaku towarowego – Graficzny unijny znak towarowy – Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku – Brak rzeczywistego używania znaku towarowego – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Dowód rzeczywistego używania – Nadużycie prawa]

(2022/C 418/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Peace United Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat M. Artzimovitch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: V. Ruzek, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: 1906 Collins LLC (Miami, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat C. Mateu)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 14 września 2021 r. (sprawa R 275/2020-2).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Peace United Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 51 z 31.1.2022.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Olimp Laboratories/EUIPO (VITA-MIN MULTIPLE SPORT)(Sprawa T-9/22) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VITA-MIN MULTIPLE SPORT – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania – Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia 2017/1001]

(2022/C 418/47)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Olimp Laboratories sp. z o.o. (Dębica, Polska) (przedstawiciel: adwokat M. Kondrat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik).

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności i zmianę decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 8 listopada 2021 r. (sprawa R 771/2020-1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Olimp Laboratories sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 84 z 21.2.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Etablissements Nicolas/EUIPO – St. Nicolaus (NICOLAS)(Sprawa T-373/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku – Umorzenie postępowania]

(2022/C 418/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Etablissements Nicolas (Thiais, Francja) (przedstawiciel: adwokat T. de Haan)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: T. Frydendahl i D. Hanf, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: St. Nicolaus a.s. (Liptowski Mikułasz, Słowacja) (przedstawiciel: adwokat V. Jakubička)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 21 kwietnia 2021 r. (sprawa R 1195/2020-4).

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Etablissements Nicolas i St. Nicolaus a.s. pokrywają własne koszty oraz po połowie koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

(¹) Dz.U. C 338 z 23.8.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Prigożyn/Rada

(Sprawa T-75/22) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające stosowane w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka – Uzasadnienie wskazujące skarżące jako finansującego Grupę Wagnera – Oceny przedstawione w uzasadnieniu – Akty niemogące być przedmiotem skargi – Niedopuszczalność]

(2022/C 418/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jewgienij Wiktorowicz Prigożyn (Sankt Petersburg, Rosja) (przedstawiciel: adwokat M. Cessieux)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M.-C. Cadilhac i V. Piessevaux w charakterze pełnomocników)

Przedmiot

W swojej skardze, wniesionej na podstawie art. 263 TFUE, skarżący żąda stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2021/2197 z dnia 13 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję (WPZiB) 2020/1999 w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka (Dz.U. 2021, L 445 I, s. 17), i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/2195 z dnia 13 grudnia 2021 r. wykonującego rozporządzenie (UE) 2020/1998 w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka, jako, że w obu aktach wskazano jego nazwisko jako finansującego grupę Wagera.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna
- 2) Jewgienij Wiktorowicz Prigożyn pokrywa koszty własne i koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej

(¹) Dz.U. C 148 z 4.4.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2022 r. – Farco-Pharma/EUIPO – Infarco (FARCO)

(Sprawa T-179/22) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie sprzeciwu – Umorzenie postępowania]

(2022/C 418/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Farco-Pharma GmbH (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat V. Schoene)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Schäfer i M. Eberl, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Infarco, SA (Madryt, Hiszpania)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 17 stycznia 2022 r. (sprawa R 172/2020-4).

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Farco-Pharma GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 23.5.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2022 r. – Etablissements Nicolas/EUIPO – St. Nicolaus (NICOLAS)

(Sprawa T-340/22) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie sprzeciwu – Umorzenie postępowania]

(2022/C 418/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Etablissements Nicolas (Thiais, Francja) (przedstawiciel: adwokat T. de Haan)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: St. Nicolaus a.s. (Liptowski Mikułasz, Słowacja)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 28 marca 2022 r. (sprawa R 1780/2020-4).

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Etablissements Nicolas pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 z 25.7.2022.

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2022 r. – Hiszpania/Komisja**(Sprawa T-508/22)**

(2022/C 418/52)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: I. Herranz Elizalde, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- i. stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/908 z dnia 8 czerwca 2022 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾, w zakresie, w jakim dotyczy ona Królestwa Hiszpanii.
- ii. Tytułem ewentualnym, po pierwsze, częściowe stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i zmniejszenie szacowanego ryzyka w odniesieniu do lat budżetowych 2016 i 2017 do 3 241 314,99 EUR;
- iii. Dalszym tytułem ewentualnym, zgodnie z zarzutem drugim, stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji i obniżenie korekty ryczałtowej za lata budżetowe 2016 i 2017 z 5 % do 2 %;
- iv. Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący błędnego zastosowania korekty ryczałtowej.

- W tym względzie strona skarżąca wskazała, że w zaskarżonej decyzji naruszono zasadę proporcjonalności ze względu na niewłaściwe zastosowanie korekty ryczałtowej, co stanowi naruszenie art. 52 ust. 2 rozporządzenia 1306/2013 ⁽²⁾ i prawa do dobrej administracji ze względu na niezbadanie z wymaganą starannością ocen ryzyka przedstawionych przez władze hiszpańskie. Zarzut pierwszy dzieli się na następujące zastrzeżenia, które wskazują, zarówno oddzielnie, jak i rozpatrywane łącznie, brak proporcjonalności zastosowanej korekty finansowej.
- III.1. Błąd w ocenie ze względu na stwierdzenie przez Komisję, że istnieje poważna i uzasadniona wątpliwość co do zakresu kontroli podstawowego wymogu w zakresie zarządzania 1 (zwanego dalej „SMR 1”).
- Komisja dopuściła się błędów z następujących powodów: (i) nie uwzględniła, że w ramach kontroli w terenie inspektorzy sprawdzali wymóg dotyczący pomiaru gnojowni i przegląd dziennika gospodarstwa; (ii) w ramach audytu żaden pomiar ani kontrola na miejscu nie wykazywały nieprawidłowości popełnionych przez beneficjentów, lub błędów, które mogli popełnić inspektorzy w ramach przeprowadzonych kontroli; (iii) Komisja uznała za niedociągnięcia w zakresie i jakości kontroli SMR 1 to, co w danym przypadku można było jedynie uznać za niedociągnięcia w zakresie kluczowych kontroli „Przekazania wyników”, które Komisja już szczegółowo oceniła w sprawozdaniu zbiorczym.
- III.2. Błąd w ocenie ze względu na uznanie przez Komisję, że istnieją poważne i uzasadnione wątpliwości co do zakresu kontroli podstawowego wymogu w zakresie zarządzania 3 (zwanego dalej „SMR 3”).

- Komisja popełniła dwojaki błąd przy ocenie SMR 3: (i) Komisja niesłusznie przyjęła, bez podstawy faktycznej w tym zakresie wynikającej z kontroli na miejscu przeprowadzonych w ramach audytu, że na działkach gospodarstw z próby kontrolnej znajdowały się gatunki dziko występujących roślin, w odniesieniu do których było konieczne przyjęcie planów ochron; (ii) Komisja niesłusznie wymaga, aby rolnicy i hodowcy bezpośrednio zastosowali się do załącznika II do dyrektywy, przy czym brak jest planów określających wcześniej środki ochronne, które byłyby konieczne w danym przypadku; (iii) Komisja niesłusznie uważa, że za podnoszone bezpośrednie naruszenie przepisów dyrektywy było możliwe nałożenie sankcji na rolników i że brak sankcji spowodował stratę finansową dla Unii.
- III.3. Błąd w ocenie i brak proporcjonalności ze względu na stwierdzenie przez Komisję, że kontrole identyfikacji podstawowych wymogów w zakresie zarządzania 7 i 8 (zwanymi dalej „SMR 7 i 8”) były dotknięte niedociągnięciami o charakterze systemowym.
- W odniesieniu do identyfikacji (SMR 7 i 8) Komisja dopuściła się błędów z następujących powodów: (i) Komisja niesłusznie nie uwzględniła zasady proporcjonalności sankcji, gdy uznała, że władze regionu Kastylija i León powinny karać rolników, gdy zwierzęta miały tylko jeden kolczyk (zamiast dwóch kolczyków określonych przepisami), niezależnie od liczby brakujących kolczyków; (ii) Komisja uznała, że stosowanie podstawowej zasady prawa Unii, takiej jak proporcjonalność sankcji, zależy od wdrożenia przez władze krajowe; (iii) Komisja nie uwzględniła, że władze hiszpańskie przy wykonywaniu inspekcji przeprowadzały kontrole, których wynik był co najmniej równoważny z wynikiem, który zostałby utrzymany przy zastosowaniu marginesu tolerancji na poziomie 20 % kolczyków, który to margines Komisja akceptuje w odniesieniu do innych państw członkowskich.
- W odniesieniu do rejestracji (SMR 7 i 8) Komisja dopuściła się błędów z następujących powodów: (i) Komisja przypisała nieproporcjonalne znaczenie niedociągnięciu, chociaż mogła powtórzyć kontrole i sprawdzić liczbę zwierząt znajdujących w gospodarstwach gdy poprzez zapoznanie się z BDGN; (ii) Komisja nie uwzględniła faktu, że pomimo podnoszonych niedociągnięć w kontroli audyt nie wykazał przypadków, w których rolnik popełnił naruszenia mogące podlegać sankcjom, skutkiem czego nie mogła powstać szkoda dla interesów finansowych Unii.
- III.4. Błąd w ocenie i przypisanie nadmiernego znaczenia ewentualnemu elementowi ogólnego wymogu, określonego w art. 72 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 809/2014 ⁽³⁾.
- Komisja dopuściła się błędów z następujących powodów: (i) podpis beneficjenta nie jest wymogiem określonym w art. 72 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia wykonawczego Komisji 809/2014; (ii) wykaz działek był już ujęty w protokołach kontroli kwalifikowalności, których sprawdzenia dokonano jednocześnie, skutkiem czego nie istniało ryzyko finansowe dla budżetu Unii. Ponadto element ten nie jest wyraźnie wymagany w rozporządzeniu (UE) nr 809/2014; (iii) brak szczegółowych informacji na temat elementów krajobrazu był już zapisany na tablicie PC przed dokonaniem kontroli, a Komisja nie wykazała, że pominięcie elementów, które nie zostały zmienione, stwarza zwiększone ryzyko popełnienia lub niestwierdzenia naruszeń.
- III.5. Nieuzasadnione odrzucenie oceny ryzyka opartej na ekstrapolacji wyników kontroli przeprowadzonych w 2018 r.;
- Komisja niesłusznie odrzuciła „ab initio” obliczenie ryzyka oparte na ekstrapolacji wyników kontroli przeprowadzonych w 2018 r., a mianowicie: (i) poprzez zaprzeczenie wiarygodności metody obliczania ryzyka, (ii) poprzez twierdzenie, że obliczenie ryzyka nie było oparte na reprezentatywnej próbie populacji w sytuacji ryzyka, i (iii) poprzez twierdzenie, iż nie jest możliwe powtórzenie kontroli.
- III.6. Wnioski w przedmiocie braku proporcjonalności oceny ryzyka dla budżetu Unii poprzez ocenę na zasadzie ryczałtu zamiast dokonania ekstrapolacji bardziej zbliżonych do rzeczywistego charakteru stwierdzonego ryzyka.
- Komisja niesłusznie: (i) nie uwzględniła wyjątkowego charakteru korekt ryczałtowych; (ii) twierdzi, że korekta ryczałtowa jest obliczeniem (precyzyjnym i wyczerpującym) ryzyka dla funduszy, które jest nieporównywalne z ekstrapolacją zaproponowaną w niniejszej sprawie; (iii) wyolbrzymiła konsekwencje finansowe niedociągnięć w systemach kontroli; (iv) uogólniła wyniki pojedynczych kontroli i przedstawiła je jako niedociągnięcia jakoby dotyczące całej populacji beneficjentów i zastosowała zatem ryczałtową korektę finansową.

2. Zarzut drugi, podniesiony posiłkowo, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, o której mowa w art. 12 ust. 8 rozporządzenia delegowanego 907/2014 ⁽⁴⁾ ze względu na nieobniżenie korekty ryczałtowej przez Komisję.
- W tym względzie skarżąca podniosła, że Komisja niesłusznie nie uwzględniła faktu, iż trzy ekstrapolacje ryzyka przedstawione przez władze hiszpańskie oraz okoliczność, że prawie wszystkie niedociągnięcia odpowiadały określonym grupom populacji, wskazywały nieproporcjonalny charakter korekty ryczałtowej. W związku z tym Komisja niesłusznie nie zastosowała zmniejszenia przewidzianego w art. 12 ust. 8 rozporządzenia delegowanego 907/2014.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 157, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 549.

⁽³⁾ (Dz.U. 2014, L 227, s. 69).

⁽⁴⁾ Dz.U. 2014, L 255, s. 18.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2022 r. – Medel/Rada

(Sprawa T-530/22)

(2022/C 418/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europejskie stowarzyszenie zawodowe sędziów i prokuratorów (Medel) (Strasburg, Francja) (przedstawiciele: C. Zatschler, senior counsel, E. Egan McGrath, barrister at law, A. Bateman i M. Delargy, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady z dnia 17 czerwca 2022 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Polski; oraz
- nakazanie Radzie pokrycia jej własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieposzanowania przez Radę do orzecznictwa Trybunału wpływającego z wyroku z dnia 19 listopada 2019 r., A.K. i in. (Niezależność Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego), C-585/18, C-624/18 i C-625/18, EU:C:2019:982, wyroku z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Polska (System odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów) (C-791/19, EU:C:2021:596), postanowienia z dnia 8 kwietnia 2020 r., Komisja/Polska (C-791/19 R, EU:C:2020:277); a także naruszenia art. 2 i art. 13 ust. 2 TUE.

Ponadto w ramach tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że Rada przekroczyła swoje uprawnienia w zakresie, w jakim zamierzała ustalić, w jaki sposób Polska powinna zastosować się do orzecznictwa Trybunału dotyczącego Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego w Polsce (zwanej dalej „Izbą Dyscyplinarną”).

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła artykuły 2 i 19 ust. 1 TUE oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”), zgodnie z ich wiążącą wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości.

Na poparcie tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że kamienie milowe, na których opiera się zaskarżona decyzja, naruszają artykuły 2 i 19 ust. 1 TUE oraz art. 47 karty praw podstawowych, ponieważ:

- nadają decyzjom Izby Dyscyplinarnej skutki prawne, zamiast uznać je za nieważne,

- nakładają na sędziów dotkniętych bezprawnymi orzeczeniami Izby Dyscyplinarnej dodatkowe obciążenia proceduralne, wprowadzają niejasność i opóźnienia, gdyż zobowiązują ich do zainicjowania nowego postępowania przed nowo utworzoną izbą Sądu Najwyższego; oraz
 - nie przewidują nawet, że sędziowie ci zostaną, przynajmniej tymczasowo, przywróceniu do orzekania w oczekiwaniu na wynik ewentualnego ponownego rozpoznania ich sprawy.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że kamienie milowe F1G, F2G i F3G przewidziane w zaskarżonej decyzji są niewystarczające do przywrócenia skutecznej ochrony sądowej w Polsce, co stanowi warunek wstępny funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej. Zaskarżona decyzja narusza zatem art. 20 ust. 5 lit. e) i art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. 2021, L 57, s. 17; sprostowanie Dz.U. 2021, L 410, s. 197) oraz art. 325 TFUE, które wymagają funkcjonowania skutecznego i wydajnego systemu kontroli wewnętrznej.
 4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada naruszyła prawo lub popełniła oczywiste błędy w ocenie przy stosowaniu art. 19 ust. 3 rozporządzenia 2021/241, zatwierdzając kamienie milowe jako „adekwatne ustalenia” pozwalające na zapobieganie korupcji w Polsce, a także jej wykrywanie i eliminowanie.
 5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada nie uzasadniła odpowiednio zaskarżonej decyzji, przez co naruszyła art. 296 TFUE, art. 41 karty praw podstawowych oraz zasady prawa Unii.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2022 r. – Międzynarodowe Stowarzyszenie Sędziów/Rada

(Sprawa T-531/22)

(2022/C 418/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Międzynarodowe Stowarzyszenie Sędziów (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: C. Zatschler, senior counsel, E. Egan McGrath, barrister at law, A. Bateman i M. Delargy, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady z dnia 17 czerwca 2022 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Polski; oraz
- nakazanie Radzie pokrycia jej własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieposzanowania przez Radę do orzecznictwa Trybunału wpływającego z wyroku z dnia 19 listopada 2019 r., A.K. i in. (Niezależność Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego), C-585/18, C-624/18 i C-625/18, EU:C:2019:982, wyroku z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Polska (System odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów) (C-791/19, EU:C:2021:596), postanowienia z dnia 8 kwietnia 2020 r., Komisja/Polska (C-791/19 R, EU:C:2020:277); a także naruszenia art. 2 i art. 13 ust. 2 TUE.

Ponadto w ramach tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że Rada przekroczyła swoje uprawnienia w zakresie, w jakim zamierzała ustalić, w jaki sposób Polska powinna zastosować się do orzecznictwa Trybunału dotyczącego Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego w Polsce (zwanej dalej „Izbą Dyscyplinarną”).

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła artykuły 2 i 19 ust. 1 TUE oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”), zgodnie z ich wiążącą wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości.

Na poparcie tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że kamienie milowe, na których opiera się zaskarżona decyzja, naruszają artykuły 2 i 19 ust. 1 TUE oraz art. 47 karty praw podstawowych, ponieważ:

- nadają decyzjom Izby Dyscyplinarnej skutki prawne, zamiast uznać je za nieważne,
 - nakładają na sędziów dotkniętych bezprawnymi orzeczeniami Izby Dyscyplinarnej dodatkowe obciążenia proceduralne, wprowadzają niejasność i opóźnienia, gdyż zobowiązują ich do zainicjowania nowego postępowania przed nowo utworzoną izbą Sądu Najwyższego; oraz
 - nie przewidują nawet, że sędziowie ci zostaną, przynajmniej tymczasowo, przywróceniu do orzekania w oczekiwaniu na wynik ewentualnego ponownego rozpoznania ich sprawy.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że kamienie milowe F1G, F2G i F3G przewidziane w zaskarżonej decyzji są niewystarczające do przywrócenia skutecznej ochrony sądowej w Polsce, co stanowi warunek wstępny funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej. Zaskarżona decyzja narusza zatem art. 20 ust. 5 lit. e) i art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. 2021, L 57, s. 17; sprostowanie Dz.U. 2021, L 410, s. 197) oraz art. 325 TFUE, które wymagają funkcjonowania skutecznego i wydajnego systemu kontroli wewnętrznej.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada naruszyła prawo lub popełniła oczywiste błędy w ocenie przy stosowaniu art. 19 ust. 3 rozporządzenia 2021/241, zatwierdzając kamienie milowe jako „adekwatne ustalenia” pozwalające na zapobieganie korupcji w Polsce, a także jej wykrywanie i eliminowanie.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada nie uzasadniła odpowiednio zaskarżonej decyzji, przez co naruszyła art. 296 TFUE, art. 41 karty praw podstawowych oraz zasady prawa Unii.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2022 r. – Association of European Administrative Judges/Rada

(Sprawa T-532/22)

(2022/C 418/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Association of European Administrative Judges (Trewir, Niemcy) (przedstawiciele: C. Zatschler, senior counsel, E. Egan McGrath, barrister at law, A. Bateman i M. Delargy, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady z dnia 17 czerwca 2022 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Polski; oraz
- nakazanie Radzie pokrycia jej własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieposzanowania przez Radę do orzecznictwa Trybunału wypływającego z wyroku z dnia 19 listopada 2019 r., A.K. i in. (Niezależność Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego), C-585/18, C-624/18 i C-625/18, EU:C:2019:982, wyroku z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Polska (System odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów) (C-791/19, EU:C:2021:596), postanowienia z dnia 8 kwietnia 2020 r., Komisja/Polska (C-791/19 R, EU:C:2020:277); a także naruszenia art. 2 i art. 13 ust. 2 TUE.

Ponadto w ramach tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że Rada przekroczyła swoje uprawnienia w zakresie, w jakim zamierzała ustalić, w jaki sposób Polska powinna zastosować się do orzecznictwa Trybunału dotyczącego Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego w Polsce (zwanej dalej „Izbą Dyscyplinarną”).

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła artykuły 2 i 19 ust. 1 TUE oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”), zgodnie z ich wiążącą wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości.

Na poparcie tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że kamienie milowe, na których opiera się zaskarżona decyzja, naruszają artykuły 2 i 19 ust. 1 TUE oraz art. 47 karty praw podstawowych, ponieważ:

- nadają decyzjom Izby Dyscyplinarnej skutki prawne, zamiast uznać je za nieważne,
- nakładają na sędziów dotkniętych bezprawnymi orzeczeniami Izby Dyscyplinarnej dodatkowe obciążenia proceduralne, wprowadzają niejasność i opóźnienia, gdyż zobowiązują ich do zainicjowania nowego postępowania przed nowo utworzoną izbą Sądu Najwyższego; oraz
- nie przewidują nawet, że sędziowie ci zostaną, przynajmniej tymczasowo, przywróceniu do orzekania w oczekiwaniu na wynik ewentualnego ponownego rozpoznania ich sprawy.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że kamienie milowe F1G, F2G i F3G przewidziane w zaskarżonej decyzji są niewystarczające do przywrócenia skutecznej ochrony sądowej w Polsce, co stanowi warunek wstępny funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej. Zaskarżona decyzja narusza zatem art. 20 ust. 5 lit. e) i art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. 2021, L 57, s. 17; sprostowanie Dz.U. 2021, L 410, s. 197) oraz art. 325 TFUE, które wymagają funkcjonowania skutecznego i wydajnego systemu kontroli wewnętrznej.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada naruszyła prawo lub popełniła oczywiste błędy w ocenie przy stosowaniu art. 19 ust. 3 rozporządzenia 2021/241, zatwierdzając kamienie milowe jako „adekwatne ustalenia” pozwalające na zapobieganie korupcji w Polsce, a także jej wykrywanie i eliminowanie.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada nie uzasadniła odpowiednio zaskarżonej decyzji, przez co naruszyła art. 296 TFUE, art. 41 karty praw podstawowych oraz zasady prawa Unii.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2022 r. – Reichters voor Reichters/Rada

(Sprawa T-533/22)

(2022/C 418/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stichting Reichters voor Reichters (‘s Gravenhage, Niderlandy) (przedstawiciele: C. Zatschler, senior counsel, E. Egan McGrath, barrister at law, A. Bateman i M. Delargy, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady z dnia 17 czerwca 2022 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Polski; oraz
- nakazanie Radzie pokrycia jej własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieposzanowania przez Radę do orzecznictwa Trybunału wypływającego z wyroku z dnia 19 listopada 2019 r., A.K. i in. (Niezależność Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego), C-585/18, C-624/18 i C-625/18, EU:C:2019:982, wyroku z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Polska (System odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów) (C-791/19, EU:C:2021:596), postanowienia z dnia 8 kwietnia 2020 r., Komisja/Polska (C-791/19 R, EU:C:2020:277); a także naruszenia art. 2 i art. 13 ust. 2 TUE.

Ponadto w ramach tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że Rada przekroczyła swoje uprawnienia w zakresie, w jakim zamierzała ustalić, w jaki sposób Polska powinna zastosować się do orzecznictwa Trybunału dotyczącego Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego w Polsce (zwanej dalej „Izbą Dyscyplinarną”).

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła artykuły 2 i 19 ust. 1 TUE oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”), zgodnie z ich wiążącą wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości.

Na poparcie tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że kamienie milowe, na których opiera się zaskarżona decyzja, naruszają artykuły 2 i 19 ust. 1 TUE oraz art. 47 karty praw podstawowych, ponieważ:

- nadają decyzjom Izby Dyscyplinarnej skutki prawne, zamiast uznać je za nieważne,
 - nakładają na sędziów dotkniętych bezprawnymi orzeczeniami Izby Dyscyplinarnej dodatkowe obciążenia proceduralne, wprowadzają niejasność i opóźnienia, gdyż zobowiązują ich do zainicjowania nowego postępowania przed nowo utworzoną izbą Sądu Najwyższego; oraz
 - nie przewidują nawet, że sędziowie ci zostaną, przynajmniej tymczasowo, przywróceniu do orzekania w oczekiwaniu na wynik ewentualnego ponownego rozpoznania ich sprawy.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że kamienie milowe F1G, F2G i F3G przewidziane w zaskarżonej decyzji są niewystarczające do przywrócenia skutecznej ochrony sądowej w Polsce, co stanowi warunek wstępny funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej. Zaskarżona decyzja narusza zatem art. 20 ust. 5 lit. e) i art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. 2021, L 57, s. 17; sprostowanie Dz.U. 2021, L 410, s. 197) oraz art. 325 TFUE, które wymagają funkcjonowania skutecznego i wydajnego systemu kontroli wewnętrznej.
 4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada naruszyła prawo lub popełniła oczywiste błędy w ocenie przy stosowaniu art. 19 ust. 3 rozporządzenia 2021/241, zatwierdzając kamienie milowe jako „adekwatne ustalenia” pozwalające na zapobieganie korupcji w Polsce, a także jej wykrywanie i eliminowanie.
 5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada nie uzasadniła odpowiednio zaskarżonej decyzji, przez co naruszyła art. 296 TFUE, art. 41 karty praw podstawowych oraz zasady prawa Unii.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Delta Sport Handelskontor/EUIPO – Lego (Klocki z zestawu budowlanego dla dzieci)

(Sprawa T-537/22)

(2022/C 418/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Delta Sport Handelskontor GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Klawitter i L-E. Appel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Lego A/S (Billund, Dania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 1 664 368–0006

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie R 1524/2021-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie kosztami postępowania EUIPO i interwenienta, jeśli druga strona w postępowaniu przed EUIPO wstąpi do postępowania w charakterze interwenienta.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;
- Naruszenie art. 8 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;
- Naruszenie art. 63 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Hästens Sängar/EUIPO – Mustang (Wzór w kratę w kolorze szarym z czarnymi końmi)

(Sprawa T-538/22)

(2022/C 418/58)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hästens Sängar AB (Köping, Szwecja) (przedstawiciel: adwokaci M. Johansson, R. Wessman i S. Ljungblad)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mustang – Bekleidungswerke GmbH & Co. KG (Schwäbisch Hall, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Unijny znak stanowiący wzór przedstawiający wzór w kratę w kolorze szarym z czarnymi końmi – unijny znak towarowy nr 18 180 228

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 czerwca 2022 r. w sprawie R 1730/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uchylono w niej decyzję Wydziału Unieważnień w oparciu o stwierdzenie zawarte w pkt 39 zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym „[w] ogólności oznaczenia [właściciela i wnoszącego o unieważnienie prawa do znaku] są podobne”;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez właściciela.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Hästens Sängar/EUIPO – Mustang (Wzór w kratę w kolorze szarym z ciemniejszymi końmi)

(Sprawa T-539/22)

(2022/C 418/59)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hästens Sängar AB (Köping, Szwecja) (przedstawiciel: adwokaci M. Johansson, R. Wessman i S. Ljungblad)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mustang – Bekleidungswerke GmbH & Co. KG (Schwäbisch Hall, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Unijny znak stanowiący wzór przedstawiający wzór w kratę w kolorze szarym z ciemniejszymi końmi – unijny znak towarowy nr 18 180 227

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 czerwca 2022 r. w sprawie R 1731/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uchylono w niej decyzję Wydziału Unieważnień w oparciu o stwierdzenie zawarte w pkt 39 zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym „[w] ogólności oznaczenia [właściciela i wnoszącego o unieważnienie prawa do znaku] są podobne”;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez właściciela.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Hästens Sängar/EUIPO – Mustang (Wzór w kratę w kolorze beżowym z białymi końmi)**(Sprawa T-545/22)**

(2022/C 418/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hästens Sängar AB (Köping, Szwecja) (przedstawiciel: adwokaci M. Johansson, R. Wessman i S. Ljungblad)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mustang – Bekleidungswerke GmbH & Co. KG (Schwäbisch Hall, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Unijny znak stanowiący wzór przedstawiający wzór w kratę w kolorze beżowym z białymi końmi – unijny znak towarowy nr 18 180 223

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 czerwca 2022 r. w sprawie R 1732/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uchylono w niej decyzję Wydziału Unieważnień w oparciu o stwierdzenie zawarte w pkt 39 zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym „[w] ogólności oznaczenia [właściciela i wnoszącego o unieważnienie prawa do znaku] są podobne”;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez właściciela.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Hästens Sängar/EUIPO – Mustang (Wzór w kratę w kolorach niebieskim i białym z białymi końmi)**(Sprawa T-546/22)**

(2022/C 418/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hästens Sängar AB (Köping, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci M. Johansson, R. Wessman i S. Ljungblad)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mustang – Bekleidungswerke GmbH & Co. KG (Schwäbisch Hall, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Unijny znak stanowiący wzór przedstawiający wzór w kratę w kolorach niebieskim i białym z białymi końmi – zgłoszenie nr 18 161 231

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 czerwca 2022 r. w sprawie R 1733/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uchylono w niej decyzję Wydziału Sprzeciwów w oparciu o stwierdzenie zawarte w pkt 39 zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym „[w] ogólności oznaczenia [właściciela i wnoszącego sprzeciw] są podobne”;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Hästens Sängar/EUIPO – Mustang (Wzór w kratę z końmi)

(Sprawa T-547/22)

(2022/C 418/62)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hästens Sängar AB (Köping, Szwecja) (przedstawiciel: adwokaci M. Johansson, R. Wessman i S. Ljungblad)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mustang – Bekleidungswerke GmbH & Co. KG (Schwäbisch Hall, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Unijny znak stanowiący wzór przedstawiający wzór w kratę z końmi – zgłoszenie nr 18 161 210

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 czerwca 2022 r. w sprawie R 1734/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uchylono w niej decyzję Wydziału Unieważnień w oparciu o stwierdzenie zawarte w pkt 39 zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym „[w] ogólności oznaczenia [właściciela i wnoszącego sprzeciw] są podobne”;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2022 r. – Carmeuse Holding/Komisja

(Sprawa T-554/22)

(2022/C 418/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Carmeuse Holding SRL (Braşov, Rumunia) (przedstawiciele: adwokaci S. Olaru, R. Ionescu i R. Savin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- połączenie niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności ze skargą wniesioną przez Carmeuse na decyzję Komisji 2022/C 160/09 z dnia 14 lutego 2022 r., która jest przedmiotem sprawy nr T-385/22;
- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzja Komisji z dnia 21 kwietnia 2022 r. zlecającej centralnemu administratorowi dziennika transakcji Unii Europejskiej wprowadzenie zmian w tabelach krajowego rozdziału uprawnień Bułgarii, Czech, Danii, Niemiec, Estonii, Irlandii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Włoch, Cypru, Łotwy, Luksemburga, Węgier, Niderlandów, Austrii, Polski, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Finlandii i Szwecji do dziennika transakcji Unii Europejskiej⁽¹⁾ w zakresie, w jakim ustala ona błędną liczbę bezpłatnych uprawnień, które mają zostać przydzielone instalacjom strony skarżącej Valea Mare Pravat i Fieni na każdy rok w latach 2021–2025 i zmniejsza:
 - liczbę 5 444 bezpłatnych uprawnień dla instalacji Carmeuse Holding SRL – Valea Mare Pravat znajdującej się w Valea Mare Pravat, Rumunia, ID 55 w rejestrze Unii, na każdy rok w latach 2021–2025
 - liczbę 4 667 bezpłatnych uprawnień dla instalacji Carmeuse Holding SRL – Fieni, znajdującej się w Fieni, Rumunia, ID 56 w rejestrze Unii, na każdy rok w latach 2021–2025;
 - liczbę 3 473 bezpłatnych uprawnień dla instalacji Carmeuse Holding SRL – Chiscadaga, znajdującej się Chiscadaga, Rumunia ID 57, w rejestrze Unii, na każdy rok w latach 2021–2025;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu;
- podjęcie wszelkich innych środków jakich wymagają względy słuszności.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji dokonano błędnego obliczenia liczby bezpłatnych uprawnień do emisji, które należy przydzielić instalacjom Carmeuse. Komisja dopuściła się bowiem oczywistego naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie, ponieważ zaskarżona decyzja opiera się na skierowanym do Carmeuse wniosku Komisji o zastosowanie metody obliczania sprzecznej z aktami regulacyjnymi wydanymi dla instalacji Carmeuse.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja przy wydawaniu zaskarżonej decyzji naruszyła kilka podstawowych zasad prawa Unii, mianowicie zasadę równości, zasadę pewności i uzasadnionych oczekiwań oraz prawo Carmeuse do dobrej administracji oraz prawo do obrony.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że zaskarżona decyzja nie została wystarczająco uzasadniona w odniesieniu do liczby bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych instalacjom Carmeuse, ponieważ nie przedstawia ona szczegółowo procesu decyzyjnego, ani powodów odrzucenia argumentów Carmeuse, a także nie odnosi się do istotnych powodów, dla których zastosowana w ten sposób przez Komisję formuła zastępuje obowiązujące przepisy.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 21 kwietnia 2022 r. zlecająca centralnemu administratorowi dziennika transakcji Unii Europejskiej wprowadzenie zmian w tabelach krajowego rozdziału uprawnień Bułgarii, Czech, Danii, Niemiec, Estonii, Irlandii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Włoch, Cypru, Łotwy, Luksemburga, Węgier, Niderlandów, Austrii, Polski, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Finlandii i Szwecji do dziennika transakcji Unii Europejskiej 2022/C 236/04 – C/2022/2590 (Dz.U. 2022 C 236, s. 5).

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2022 r. – Chmielarz/EUIPO – Granulat (granulat)

(Sprawa T-557/22)

(2022/C 418/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arkadiusz Chmielarz (Olsztyn, Polska) (przedstawiciel: adwokat D. Sęczkowski)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Granulat GmbH (Troisdorf, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego granulat – zgłoszenie nr 18 066 758

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 czerwca 2022 r. w sprawie R 1197/2021-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów w zakresie, w jakim sprzeciw został uwzględniony;
- nakazanie EUIPO rejestracji spornego znaku towarowego;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2022 r. – CFA Institute/EUIPO – Global Chartered Controller Institute (CCA Chartered Controller Analyst CERTIFICATE)**(Sprawa T-561/22)**

(2022/C 418/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci W. May i G. Engels)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Global Chartered Controller Institute SL (Alicante, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego CCA Chartered Controller Analyst CERTIFICATE – zgłoszenie nr 15 508 161

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie R 1660/2021-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi wniesionej na zaskarżoną decyzję w całości, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i odrzucenie zgłoszenia w całości;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

— Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2022 r. – Noah Clothing/EUIPO – Noah (NOAH)**(Sprawa T-562/22)**

(2022/C 418/66)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Noah Clothing LLC (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: adwokat W. Leppink)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Yannick Noah (Feucherolles, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „NOAH” – unijny znak towarowy nr 5 620 968

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lipca 2022 r. w sprawie R 504/2021-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddała wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego w odniesieniu do należących do klasy 25 towarów „koszule polo” i „swetry”;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddała odwołanie wzajemne;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 19 ust. 1 zdanie trzecie i art. 10 ust. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625 oraz art. 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) i art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w odniesieniu do odwołania wzajemnego wniesionego przez stronę skarżącą do Izby Odwoławczej.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2022 r. – ATPN/Komisja

(Sprawa T-567/22)

(2022/C 418/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Association Trinationale de Protection Nucléaire (ATPN) (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat C. Lepage)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/1214 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2139 w odniesieniu do działalności gospodarczej w niektórych sektorach energetycznych oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2178 w odniesieniu do publicznego ujawniania szczególnych informacji w odniesieniu do tych rodzajów działalności gospodarczej⁽¹⁾;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej kwoty 3 000 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący nieprawidłowości postępowania w zakresie, w jakim zostały naruszone przepisy rozporządzenia 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r.⁽²⁾.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasad taksonomii.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że naruszono przepisy art. 19 rozporządzenia 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. oraz że cele są niewystarczająco ambitne.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia ogólnych kryteriów prawa wspólnotowego.
5. Zarzut piąty, dotyczący niezgodności między inwestycjami w energetykę jądrową a inwestycjami zielonymi w świetle informacji finansowej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 188, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. 2020, L 198, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2022 r. – XNT/EUIPO – Exane (EXANE)

(Sprawa T-568/22)

(2022/C 418/68)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: XNT Ltd. (St. Julian's, Malta) (przedstawiciele: adwokaci A. Renck, C. Stöber i M.-A. de Dampierre)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Exane (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „EXANE” – zgłoszenie nr 14 289 433

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie R 2093/2020-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, a na wypadek wstąpienia do postępowania drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą – obciążenie nimi interwenienta.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. c) w związku z art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2022 r. – Trus/EUIPO – Unilab (ARTRESAN)**(Sprawa T-585/22)**

(2022/C 418/69)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Mariusz Trus (Lublin, Poland) (przedstawiciel: W. Włodarczyk, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Unilab LP (Rockville, Maryland, Stany Zjednoczone Ameryki)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „ARTRESAN” – unijny znak towarowy nr 4 304 937

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 lipca 2022 r. w połączonych sprawach R 1428/2020-1 i R 1481/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim sporny znak towarowy został utrzymany dla należących do klasy 5 towarów „maści lecznicze na stawy; suplementy diety o przeznaczeniu medycznym”;
- stwierdzenie również wygaśnięcia prawa do znaku w odniesieniu do wymienionych powyżej towarów należących do klasy 5;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami niniejszego postępowania i postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Postanowienie Sądu z dnia 26 lipca 2022 r. – WG/EUIPO**(Sprawa T-567/21) ⁽¹⁾**

(2022/C 418/70)

Język postępowania: niemiecki

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 502 z 13.12.2021.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL